LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2016 **Vydává Obecní úřad Louňovice • únor 2016**

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Letošní mírná zima nevybočila z již tradičního průběhu tohoto ročního období, na který jsme si za několik posledních let téměř zvykli. Mnozí litují, že nemohou bruslit, sáňkovat či běžkovat, jiní jsou zase rádi, že ubylo starostí s odklízením sněhu. Ovšem minimum srážek je alarmující, a tak se důkladně připravujeme na zajištění bezproblémového zásobování vodou i v suchých letních měsících. Problém je dlouhodobého charakteru, a tak by nám mohla pomoci rekonstrukce a modernizace úpravny vody, na níž jsme podali žádost o dotaci na Státní fond životního prostředí.

V poslední době nás ale nejvíce trápí, že jsme stále nedospěli k dohodě s obcí Mukařov, jako zřizovatelem Základní školy Mukařov, o další spolupráci na úseku základního školství. Obec Louňovice spolu s ostatními obcemi školského obvodu přislíbila finanční příspěvek na zděnou přístavbu základní školy za závazek obce Mukařov v přijímání žáků z těchto obcí a za získání majetkového podílu na této přístavbě. Součástí smlouvy měly být i sankce pro Mukařov, spočívající ve vrácení finančního příspěvku, pokud by neplnil závazek v přijímání žáků.

Podmínky již byly domluveny, ale bohužel Mukařov požaduje vypuštění závazku přijímání žáků a taktéž odmítl jakékoliv sankce při jeho nedodržení, což je pro nás i okolní obce neakceptovatelné. Jednání nadále pokračují a pevně věřím, že zvítězí zdravý rozum a k dohodě, která bude přijatelná pro všechny, dojde co nejdříve.

Jaro se letos nejspíš opět předběhne, bude tak dost času na všechny potřebné práce v zahradách i na úklid před Vašimi ploty, o který Vás opět prosím. Budete-li v těchto činnostech již rozjetí, můžete se připojit i k celosvětové akci „Ukliďme svět“, která se bude opět pořádat i v Louňovicích.

Přeji Vám poklidné jarní dny i blížící se velikonoční svátky, které budou letos oficiálně o den delší. Využijme ho dobře.

Josef Řehák – Váš starosta

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 16. 11. 2015 do 8. 2. 2016

Starosta informoval zastupitele:

- O stavu financování Základní školy Mukařov.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Kalkulaci vody předané z Regionu Jih pro rok 2016, cena vody předané je pro rok 2016 ve výši 28,09 Kč bez DPH (32,30 Kč s DPH).
- Rozpočtová opatření č. 8/2015 a č. 9/2015.
- Informace k návozu biologicky rozložitelného odpadu z obce Louňovice na kompostárnu ve Struhařově za rok 2015. Celkem činil návoz na kompostárnu 49,24 tun, z toho odpad z údržby obecní zeleně 35,43 tun a od občanů 13,81 tun.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Rozpočtové opatření č. 6/2015, č. 7/2015 a č. 10/2015.
- Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 9. 11. 2012 – ukončení zpracování urbanistické studie lokality „V Ječništích".
- Dvě smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene uzavřenou mezi obcí Louňovice, RWE Gasnet, s.r.o. a vlastníky nemovitostí na uložení plynárenského zařízení do pozemků, které jsou ve vlastnictví obce Louňovice.
- Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti na uložení vedení optického kabelu do pozemku ve vlastnictví obce uzavřenou mezi obcí Louňovice a Českou telekomunikační infrastrukturou a. s.
- Zadání zpracování žádosti o dotaci na akci „Rekonstrukce úpravny vody v Louňovicích včetně samostatného výtlaku" firmě LK Advisory, s. r. o.
- Podání žádosti o podporu v rámci Operačního programu Životní prostředí 2014-2020, Prioritní osa 1, Specifický cíl 1.2 na projekt „Rekonstrukce úpravny vody a výstavbu nových výtlaků v obci Louňovice".
- Podání žádosti o dotaci z Programu 2016 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst a závazku finanční spoluúčasti na akci „Veřejné osvětlení pro všechny" v minimální výši 5 % z celkových uznatelných nákladů akce.
- Kalkulaci vodného a stočného pro rok 2016 – vodné ve výši 36,696 Kč bez DPH (42,201 Kč vč. DPH), stočné ve výši 32,799 Kč bez DPH (37,718 Kč vč. DPH).
- Kalkulaci vody předané a převzaté pro rok 2016 – voda předaná ve výši 38,748 Kč (44,56 Kč včetně DPH), voda převzatá ve výši 27,825 Kč (31,999 Kč vč. DPH).
- Prodloužení nájemních smluv v bytech v Mateřské škole na dobu určitou do 31. 12. 2016.
- Strategický plán rozvoje obce Louňovice na období 2016–2021.
- Příspěvek na provoz Záchranné stanice pro živočichy ČSOP Vlašim ve výši 6.000 Kč.
- Navýšení příspěvku na provoz jednotky Sdružení dobrovolných hasičů obce Tehovec, která zajišťuje protipožární ochranu obce Louňovice z původní částky 25.000 Kč/rok na částku 35.000 Kč/rok s platností od roku 2016.
- Příspěvek na provoz občanského sdružení Modré dveře v Kostelci nad Černými lesy ve výši 15.000 Kč.
- Provedení inventarizace majetku obce Louňovice ke dni 31. 12. 2015.
- Odprodej nadbytečného majetku – sněhové frézy a bubnové sekačky.
- Veřejnoprávní smlouvu uzavřenou mezi obcí Louňovice a městem Kostelec nad Černými lesy – předmět smlouvy: výkon přenesené působnosti podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Tato smlouva nahradí smlouvu, která byla dosud uzavřená mezi obcí Louňovice a městem Říčany s předpokladem úspory nákladů.
- Návrh rozpočtu obce Louňovice na rok 2016.
- Inventarizační zprávu k 31. 12. 2015.
- Smlouvu o nájmu a odkoupení movité věci uzavřenou mezi Svazkem obcí Region Jih a obcí Louňovice na pronájem a odkup 400 ks biopopelnic o objemu 240 l a 2 ks kontejnerů na bioodpad o objemu 9 m^3.
- Dodatek č. 2 Smlouvy o partnerství a spolupráci uzavřené mezi obcí Struhařov a obcí Louňovice na rezervaci kapacity 150 t biologicky rozložitelného odpadu a podílu na krytí provozní ztráty ve výši 550 Kč/t s tím, že odpad z bioopopelnic a z údržby obecní zeleně bude ve výši 400 Kč/t.

Různé:

- Poplatek za komunální odpad na rok 2016 zůstává ve stejné výši jako v roce 2015. Cena za odvoz bioodpadu v roce 2016 – probíhají jednání, cena bude známa v I. čtvrtletí 2016.
- Obec Louňovice zavedla od 1. 2. 2016 sběr použitých olejů a tuků z domácností. Sběrným místem bude shromaždiště odpadů (obecní garáž u hřiště).
- Od 1. 2. 2016 je nové kontejnerové stání na tříděný odpad v ulici Jevanská (pod Horákem).

- Na vánočním koncertě pořádaném obcí Louňovice v mukařovském kostele 27. 12. 2015 bylo vybráno na dobrovolném vstupném 14.498 Kč, zastupitelstvo rozhodlo o daru ve výši 5.502 Kč. Finanční prostředky ve výši 20.000 Kč byly předány farnosti Říčany na opravy mukařovského kostela.
- Místostarosta informoval o jednání Mikroregionu Černokostelecko.
- V budově mateřské školy proběhla výměna zbývajících původních oken v nájemních bytech a vstupních dveří do části s byty.

Upřesnění termínů likvidace odpadu pro Louňovice v roce 2016

(platí i pro část Vyžlovky)

Provozní doba „Shromaždiště odpadů“ (Shromaždiště odpadů – obcí stanovené sběrné místo č.p. 360 - obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště, kde občané mohou odevzdat v určených termínech obsluze velkoobjemový odpad, komunální odpad v určených pytlích, pneumatiky osobních automobilů bez disků /1x ročně/, železný šrot, elektroodpad, nebezpečný odpad /2x ročně/, světelné zdroje, tonery, baterie a nově i jedlé tuky a oleje)

v sezóně (období od 1. 4. do 31. 10.)
St – 17.00 – 19.00 hod.
Ne – 9.00 – 11.00 hod.
mimo sezónu (období od 1. 11. do 31. 3.)
Ne – 9.00 – 11.00 hod.

Výsyp popelnic (komunální odpad)
1x za týden – **modrá známka** – v pátek
1x za 14 dnů – **zelená známka** – každý lichý týden v pátek
kombinovaný – **oranžová známka** – v zimě (od 1. 10. do 31. 3.) 1x týdně, v létě 1x 14 dnů
chaty 1x za 14 dnů – **bílá známka** – každý lichý týden v pátek od 1. 4. do 31. 10.

Chaty bez popelnic – černé pytle (s logem ASA)
Komunální odpad v tzv. černých pytlích (vydanými OÚ Louňovice, označenými logem svozové firmy) se odevzdává v sezóně v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Výsyp hnědých popelnic (bioodpad)
1x za týden – **žlutá známka** – od 5. 4. do 29. 11. (dle povětrnostních podmínek)
1x za 14 dnů – **žlutá známka** – každý lichý týden od 5. 4. do 29. 11. (dle povětrnostních podmínek)
Výsyp kontejnerů na plast – každé úterý
Výsyp kontejnerů na papír – každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo – 1 x za 14 dnů – každou sudou středu

Velkoobjemový odpad – vždy sobota od 9.00 – 11.00 (do naplnění):
7. května a **24. září** u hřiště
14. května a **1. října** u hřbitova
21. května a **8. října** u rybníka Požár
28. května a **15. října** II. hráz u kontejnerů na „Y“

Železný šrot a elektroodpad – se odevzdává v provozní době na „Shromaždišti odpadů“
➢ u železného šrotu obec poskytuje (po předchozí dohodě) bezplatný odvoz

Nebezpečný odpad – se odevzdává pouze **8. května** a **4. září** v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Pneu – se odevzdávají (bez disků!) pouze **5. června** v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Odložení odpadu do shromaždiště odpadů mimo termín (s výjimkou nebezpečného odpadu a pneu) lze také dohodnout na tel.: **728 171 922**

Jak správně třídit – TEXTIL

V nedávné době se v Louňovicích na dvou stanovištích kontejnerů - u fotbalového hřiště a u hřiště O.S. Sportklub - objevily nové sběrné nádoby na vytříděný textil.
Sběrné kontejnery na textil se začaly objevovat od prosince 2007 v okolí hyper-, super- a podobných marketů. Tyto kontejnery, stejně jako nové kontejnery v Louňovicích, jsou určeny ke sběru použitého textilu, obuvi a doplňků, které ještě mohou najít využití.
Nejlepším řešením, jak správně naložit s textilním odpadem, je dát mu druhou šanci. Máme-li doma nějaké oblečení, které již nenosíme, můžeme ho dát někomu známému, kdo ho bude používat i nadále. Na stejném principu fungují i sběrné kontejnery. Oblečení z nich je převážně tříděno a určeno k dalšímu použití. Putuje pak k různým charitativním organizacím, či je vykupováno bazary nebo second-handy. Ne každý textil se však dá opětovně použít, stává se z něj odpad, který se buď recykluje, či pálí.
Pokud dojde k recyklaci, jsou všechny netextilní části (knoflíky, zipy, druky apod.) či neupotřebitelné textilie odloučeny na třídící lince. Směs textilu je dále natrhána pomocí speciálních páracích nožů. Vzniklá různorodá směs bývá použita jako izolační materiál zejména pro vodovodní potrubí, může se též lisovat do podoby izolačních desek. Textilní recyklát lze využít jako výplň sedaček u automobilů či letadel, jako čisticí hadry, dají se z něj vyrábět prachovky či zátěžové koberce, své uplatnění najde také ve stavebnictví při výrobě lepenky. Textilní odpad, který již nemůže být dále použit či recyklován, putuje do spaloven či na skládky.

Co do kontejneru na tříděný textil můžeme odložit? Veškeré oblečení, obuv, módní doplňky - zkrátka vše, co je ještě možné nosit nebo používat. Textil vhazujte v igelitových taškách či jiných obalech.

Do kontejneru na tříděný textil nepatří: netextilní materiály, plesnivé, mokré či od chemikálií zašpiněné hadry apod. Je nutné mít na paměti, že oblečení, které se do kontejneru vloží, bude dál plnit svůj účel!

Jaké jsou další možnosti, kam s odloženým oblečením?
Další možností, kam odevzdat použitý, avšak stále nositelný textil, jsou charitativní organizace, například Diakonie Broumov, která je skutečným veteránem v oblasti sběru a redistribuce použitého textilu. Funguje již přes 20 let! Obec Louňovice spolupracuje s touto organizací už od roku 2007.
V neposlední řadě je možné některé textilie kompostovat, ovšem pouze za předpokladu, že se jedná o 100% přírodní suroviny, za které lze považovat třeba bio bavlnu, vlnu, len, konopí, bambus anebo jutu.

(Zdroj informací internet)

Marie Boudová

Statistické údaje o obci za rok 2015

	celkem
Počet obyvatel k 1. 1.	1021
Narození	7
Přistěhovaní	37
Odstěhovaní	33
Zemřelí	5
Počet obyvatel k 31. 12.	1027
Průměrný věk	39
Počet rodinných domů	440
Počet chat	283

Změny v likvidaci komunálního odpadu

Od 1. února byla zřízeno nové kontejnerové stání, které se nachází u Louňovického rybníka, na křižovatce ulic Obecní, Na Horáku a Jevanská.
Od stejného data je možné zdarma odkládat jedlé oleje a tuky na shromaždišti odpadů v obecní garáži u fotbalového hřiště. Použité oleje a tuky nalijete do plastových lahví a na shromaždišti v provozní době odložíte do příslušných nádob.

Změna ve způsobu likvidace bioodpadu
Od 1. dubna letošního roku dojde ke změnám v likvidaci BRKO (biologicky rozložitelný komunální odpad) na území obce Louňovice.
Obec Louňovice se jako člen Svazku obcí Region Jih podílela na podání žádosti o dotaci na nákup biopopelnic o objemu 240l, kompostérů, velkoobjemových kontejnerů o objemu 9 m3 a svozového auta. Žádost byla úspěšná, a tak obec Louňovice získala pro občany 400 biopopelnic a dva kontejnery o objemu 9 m³.
První změnou je provozování nádob o objemu pouze 240l. Nádoby o objemu 120l budou vráceny svozové firmě (.A.S.A.). Prosíme všechny, kteří mají zapůjčenu nádobu na bioodpad o objemu 120l, o její připravení k odvozu (bez zbytků odpadů, nejlépe vypláchnutá), který proběhne od 14. do 18. března 2016.
Druhá změna spočívá ve změně poplatku.

	výše poplatku v roce **2016**	pro srovnání poplatek 2015
120l 1x týdně	Ø	673 Kč
120l 1x za čtrnáct dní	Ø	1.250 Kč
240l 1x týdně	**700** Kč	871 Kč
240l 1x za čtrnáct dní	**1.400** Kč	1.560 Kč

Svozový den „úterý“ zůstává beze změn.
Třetí změnou je možnost si objednat velkoobjemový kontejner (9 m³) na bioodpad. Objednávka se provádí u Technických služeb Struhařov: ***svoz@struharov.cz***
Ceny:
Doprava: Struhařov – Louňovice – Struhařov ..... 484 Kč včetně DPH
Přistavení kontejneru:
délka nakládky - do 1 hodiny ..... 0 Kč
- od 1 hodiny do 8 hodin ..... 100 Kč
- od 8 hodin do 48 hodin ..... 200 Kč
- delší doba přistavení ..... dle dohody
Cena za dopravu a přistavení kontejnerů se hradí Technickým službám Struhařov.

Poplatek za bioodpad uložený na Kompostárnu Struhařov:
cca 1 m³ (cca vozík za auto) ..... 100 Kč
velkoobjemový kontejner ..... 450 Kč
Poplatek se hradí na OÚ Louňovice, kde Vám bude oproti platbě vydána kartička, kterou odevzdáte obsluze na kompostárně nebo řidiči (v případě velkoobjemového kontejneru).
Bez kartičky nebude bioodpad na kompostárně přijat nebo ho (v případě kontejneru) řidič neodveze.

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

Tradice vánočních zpěvů pod Zvoničkou pokračuje

Je to až neuvěřitelné, že v sobotu 19. prosince 2015 se uskutečnilo už dvacáté zpívání vánočních koled pod Zvoničkou. Sice nám to Ondřej Cutych, pod jehož taktovkou se zpěvy pořádají, všem při zpívání v roce 2014 slíbil, ale za uplynulý rok se seběhlo mnoho událostí. Z Louňovic se rodina Cutychových odstěhovala a narodilo se jim miminko.
K naší nemalé radosti však svému slibu dostál a v tradici vánočního prozpěvování se pokračuje. Ondřej opět do Louňovic se svojí rozvětvenou muzikantkou rodinou přijel, včetně svého nejmladšího syna.
Na prostranství pod jesličkami, osvětlené tradičně loučemi a lucernami, nastoupila společnost muzikantů a zpěváků před veliký zástup vděčných posluchačů, kteří se ve většině svým zpěvem přidali. Radostnou atmosféru ze vzájemného setkání před Vánocemi ještě podpořilo tradiční pohoštění pečenými kaštany, svařeným vínem a horkým čajem.

Marie Boudová

Rozsvícení vánočního stromu

Rok se s rokem sešel a přišel čas adventu, a tedy i čas na rozsvícení vánočního stromu. V neděli 29. listopadu 2015 navečer se sešlo několik desítek spoluobčanů, aby nasáli vánoční atmosféru, i když počasí setkání opravdu nepřálo. Po krátkém úvodním proslovu zazpívaly děti z mateřské školy, pod vedením paní ředitelky Bohumily Novákové, pásmo vánočních koled, které se moc povedlo. Tím nám děti alespoň na chvíli připomněly kouzlo Vánoc. Za své pěvecké vystoupení dostaly drobné dárečky. Při písničce „Stromečku vstávej, ovoce dávej" se rozsvítil strom – jedle v Kamenickém skanzenu, a tak přišel advent i do Louňovic.

Jan Henc

Tradiční setkání s Českou mší vánoční

Stejně jako k českým Vánocům neodmyslitelně patří Česká mše vánoční „Hej mistře" Jana Jakuba Ryby, s těmi louňovickými je spjato nejen zpívání pod Zvoničkou, ale také koncert oné slavné Rybovky v mukařovském kostele. Pořadatelem je obec Louňovice, ale hlavní zásluhu na organizaci mají manželé Svobodovi a jejich kolegové ze souboru Státní opery Praha.

Povánoční koncert se konal již poosmé, a přestože program je stále týž, neztrácí příběh pastýřů, jdoucích poklonit se právě narozenému Ježíškovi, své kouzlo a duchovní atmosféru. Loňský koncert byl výjimečný tím, že jsme si v roce 2015 připomněli dvojité výročí Jana Jakuba Ryby – 250 let od narození a 200 let od jeho dobrovolné smrti. Je neuvěřitelné, že tato jednoduchá mše určená místním zpěvákům i publiku v Rožmitále pod Třemšínem, napsaná dokonce sebevrahem, který neměl nárok ani na řádný pohřeb, se velmi rychle rozšířila, zpopularizovala a zůstala symbolem Vánoc i v naší ateistické době.

V neděli 27. prosince jsme tedy v kostele Nanebevzetí Panny Marie vyslechli Českou mši vánoční v podání členů Státní opery Praha se sólisty Petrou Břicháčovou (soprán), Stanislavou Moravovou (alt), Jindřichem Nečesaným (tenor) a Martinem Beckem (bas), které na varhany doprovodila Jana Dryáková. Zpěváci zpívali z kúru od varhan a některým divákům mohlo přijít nepatřičné, že je nemohou sledovat vpředu před sebou, ale nebyli tak aspoň nijak při poslechu rozptylováni. Na závěr jsme si společně zazpívali další ikonickou součást Vánoc, starou českou koledu z 15. století „Narodil se Kristus Pán" a rozešli se domů. A díky jarnímu počasí, které o vánočním týdnu panovalo, se opravdu mnozí Louňováci vydali nazpět po svých.

Teplé a slunečné počasí možná napomohlo i velice hojné účasti a také štědrosti všech příchozích. Na dobrovolném vstupném se vybralo rekordních 14.498 Kč, obec přidala ještě menší dar a částka rovných dvaceti tisíc korun byla věnována na opravy mukařovského kostela.

Kateřina Řeháková

Mikulášská

Plný sál dětí čekal v sobotu 5. prosince 2015 v hotelu U sv. Huberta na příchod Mikuláše, anděla a čertů. Čekání dětem zpříjemnilo krásné odpolední představení - hudební pohádka s prvky černého divadla „Čerti z Tojflštejna". Do děje pohádky byly vtaženy nejen děti, ale i dospělí, a tak všem čekání na příchod nadpozemských bytostí rychle uteklo. Když pohádka skončila, přišel mezi děti Mikuláš, anděl a s čerty dorazil dokonce i ten hodností nejvyšší, a to Lucifer. Děti dostaly za své říkanky a písničky balíčky dobrot, a jelikož byly všechny hodné, čerti si s sebou do pekla ani nikoho nevzali. Děkujeme všem za hojnou účast a těšíme se na dalších akcích na shledanou.

Dana Kodejšová

Vítání občánků

První letošní vítání občánků proběhlo na obecním úřadě 19. února. Tentokrát jsme přivítali pouze dva malé Louňováčky, zato velmi usměvavé chlapečky Marka a Petra. Krásné písničky všem k radosti zazpívaly děti z mateřské školy, které na kytaru doprovodila paní ředitelka. Maminky byly potěšeny květinami a dárky pro své nejmenší. Přejeme novým spoluobčánkům hodně zdraví a už se těšíme na další vítání v tomto roce.

Drakiáda

Opět po roce proběhla na fotbalovém hřišti drakiáda. Druhou listopadovou sobotu se sešla spousta dětí v sále restaurace „U Huberta“, kde byly tradičně připraveny kostry draků, provázky, barevné krepové papíry, voskovky, vodové barvy, vlasce a další potřebné náčiní. Děti si svého létavce vyzdobily a rodiče jim pomohli s montáží, i když většina dětí už výrobu zná z předchozích ročníků. Tentokrát se vítr smiloval a oproti minulým bezvětrným ročníkům opravdu foukal. Většina vyrobených draků se na obloze alespoň několik minut udržela.

Několik dětí se tázalo již při výrobě: „Stlejdo a budou zase blamboly?“ A byly. Pekly se v popelu spolu s jablky. K dochucení bylo možno využít bylinkové máslo, sůl a na jablka skořicový cukr. Děkujeme za hojnou účast a těšíme se na příští ročník!

Mazlici

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Odpočty stavů domovních vodoměrů

v trvale obydlených domech budou provedeny ke konci března 2016

POZNAMENEJTE SI DO KALENDÁŘE

Maškarní zábava v sobotu 19. března 2016 od 20.00 v restauraci U Henců
Malování vajíček v sobotu 26. března 2016 od 10.00 na obecním úřadě
Ukliďme svět v sobotu 9. dubna 2016 od 9.00 u hřiště O.S. Sportklub a u obecního úřadu
Dětská burza v sobotu 9. dubna 2016 od 14.00 do 17.00 v sále hotelu U sv. Huberta
Ukliďme svět v úterý 12. dubna 2016 od 9.00 Na Hořičkách před MŠ
Stavění máje v sobotu 30. dubna 2016 odpoledne za hřištěm TJ Slavia Louňovice
Čarodějnice v sobotu 30. dubna 2016 od 18.00 za hřištěm TJ Slavia Louňovice
Kuličkiáda v sobotu 14. května 2016 od 14.00 na lesním hřišťátku Na Horáku
Sbírka pro psy v sobotu dne 14. května 2016 od 9.00 do 12.00 u hřiště TJ Slávia Louňovice
Den dětí v sobotu 28. května 2016 od 14.00 na hřišti O.S. Sportklub
Beseda s pamětníky v sobotu 4. června 2016 od 15.00 v restauraci U Henců

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Malé ohlédnutí za časem splnění dětských přání a časem čekání na sněhovou nadílku

Přesto, že jaro už asi brzy zaťuká na pomyslné dveře, zkuste se s námi ještě na chvíli vrátit s našimi nejmenšími do překrásného času vánočního očekávání. Rozsvícením louňovického vánočního stromu, u kterého vystupovaly naše děti ze třídy Želvičky, začal advent - čas dětského odpočítávání nekonečně dlouhých dnů do příchodu těch nejkrásnějších svátků v roce.

Hned první adventní týden jsme se s dětmi vypravili na výlet do Divadla U22 v Uhříněvsi, kde jsme se díky krásnému vánočnímu koncertu naladili do té správné atmosféry. Děti z dětského pěveckého sboru Coro Piccolo z Kolovrat zpívaly známé i méně známé koledy, se kterými nás pomyslně provedly předvánočním časem.

I naše děti se staly přímými účinkujícími koncertu – to když se svými zvonečky a rolničkami i svým zpěvem doplnily zpěv dětí ze sboru.

Již další den se ve školce konal karneval „Školka plná čertíků“. Čertů, čertic, ďáblů a jiných pekelníků byla opravdu plná školka a samozřejmě i my dospělí jsme si „začertili“.

Po ukončení karnevalu čekalo děti venku překvapení – Mikuláš jim poslal dopis a pozval je na hru „Šest zlatých kamenů Mikuláše“. Věřte nevěřte, na zahradě jsme opravdu našli šest zlatých kamenů (boháči z nás ale nejsou) a s nimi šest úkolů od Mikuláše. Děti si tak zasportovaly, zopakovaly básničky a písničky a přemýšlely nad

záludnými mikulášskými otázkami. Šestým úkolem byla rýmovaná hádanka, ale i s tou si děti poradily a dle rozluštěných instrukcí se rozběhly do našeho lesíka hledat poklad. Brzy jej našly a s radostí nesly do školky. Jaké bylo jejich překvapení, když zjistily, že na ně ve školce čeká ještě mikulášská nadílka, se nedá ani popsat.

Druhý adventní týden nás ve školce navštívilo oblíbené divadlo s pohádkou „Cesta do Betléma". V té době se již děti připravovaly na své vlastní vystoupení – na vánoční besídku u sv. Huberta a ještě přitom stačily vyrábět vánoční dárky a přáníčka pro rodiče.

Týden před Štědrým dnem vrcholily poslední přípravy na naše vystoupení v „opravdovém divadle". Většina dětí ještě nikdy nestála na jevišti v takovém velikém sále a ještě před publikem. Bylo tedy potřeba, aby si vše vyzkoušely dopředu nanečisto. Generální zkouška se povedla, děti zvládly i orientaci v trochu jiném stísněnějším prostoru. Starší chlapci a děvčata již bravurně ovládali termíny typu jeviště, kulisy, rekvizity. Nastal den „D". Vše bylo přichystané, diváci přicházeli. Sál byl zaplněn téměř do poslední místa. Děti z Rybiček si připravily pásmo písniček, říkadel a tanečků. Při jejich roztomilém vystoupení ukápla slzička nejen divákům v sále, ale i nám v zákulisí. Starší děti si přichystaly divadelní představení „Pohádka o narození Ježíška", při kterém předvedly svůj herecký um, zpívaly a tancovaly. S diváky se nakonec všechny děti rozloučily společným zpěvem vánoční koledy. Rodiče i děti spokojeně odcházeli, když tu se z jednoho místa v šatně ozvalo: „A představte si, my jsme opravdoví herci – vždyť jsme hráli divadlo!"

Přišel poslední den ve školce před vánočními svátky. A tehdy k nám zavítal Ježíšek a přinesl dětem nové stavebnice a didaktické hry. To bylo radosti! Naše provozní pracovnice Dáša, Jana a Maruška připravily pro všechny také překvapení – slavnostní vánoční hostinu i s přípitkem (samozřejmě s dětským šampaňským, dospělákům jsem koupila šampaňské nealkoholické, mimochodem je docela dobré).

Čas splněných přání byl za námi, nový rok před námi a čas sněhové nadílky konečně také přišel. Na náš tříkrálový průvod jsme se vydali po zasněžených Louňovicích a ještě za vydatného chumelení!

Na závěr bych ráda poděkovala všem, kteří svojí pomocí přispěli ke zdárnému a úspěšnému uskutečnění šťastných chvil a zážitků našich dětí – pedagogickým a provozním pracovnicím školky, všem zaměstnancům Obecního úřadu Louňovice v čele s panem starostou Josefem Řehákem, zaměstnancům hotelu U sv. Huberta, obětavým rodičům, milým a vstřícným obyvatelům Louňovic.

Bohumila Nováková,
ředitelka MŠ

ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY

Rok 2015 skončil, a tak mi nezbývá, než si sednout ke stolu, vzít do ruky tužku a projít seznamy přírůstků, úbytků, čtenářů a návštěvníků knihovny. Vše sečíst, odečíst, pročíst, porovnat a zjistit, jaká byla návštěvnost knihovny a půjčování knih. Tak začínám.

Do knihovny celkem přišlo 1 180 návštěvníků. Z toho:
- 93 lidí se podívalo na internet - převážně děti,
- 212 šikovných dětí i maminek přišlo na dílničku k Hance,
- 875 čtenářů - věřím, že spokojených - odešlo domů s knihou.

Roční registrační poplatek zaplatilo 92 čtenářů, z toho 22 dětí do 15 let.
Dospělí platí 50 Kč; důchodci a děti do 15 let 20 Kč.
Dětských čtenářů přibývá a to je dobře. Děti školou povinné pomalu dočítají domácí dětské knihovničky po rodičích, a tak nastává čas zajít do knihovny veřejné, kde je o trochu větší výběr.

Všichni čtenáři přečetli celkem 3 533 knih. Rozdělení do jednotlivých kategorií:
- 287 naučná literatura pro dospělé,
- 2558 krásná literatura pro dospělé (beletrie),
- 183 naučná literatura pro děti,
- 493 krásná literatura pro děti (beletrie),
- 12 časopisů (stará čísla).

Z darů knih od čtenářů se knihovní fond rozšířil o 87 výtisků. Obecní úřad přispěl na 111 knih. Z Benešova jsem přivezla 3 výměnné soubory o rozsahu 728 knih.

Dostávám se ke konci stránky, tužka začíná být pomalu vypsaná a ještě zbývá pár informací na závěr. Knihovna je otevřená každý pátek od 16.00 do 18.00 hodin. Výtvarná dílnička s Hankou je jednou za čtrnáct dní v čase 16.30-18.00 hodin. Všechny potřené informace, co a který den se bude vyrábět, získáte na vývěsce nebo na webových stránkách Obecního úřadu Louňovice.
Všem čtenářům a návštěvníkům knihovny děkuji za návštěvu i milý úsměv. Již se těším na setkání s vámi i na vaše vyprávění o knihách, co jste četli, nebo jen tak, jak plyne život.

Vaše knihovnice Marie Danielová

Louňováci vyjíždějí za lyžováním

Letošní zima byla v Louňovicích na sníh i mráz opět skoupá. Jen krátce v lednu mrzlo natolik, aby se vytvořil led na rybnících a bylo možné si alespoň trochu zabruslit. Sněhu napadlo také trochu jen tak, aby skalní běžkaři vyrazili alespoň jednou do lesa. A plánovaná akce Louňovická brusle se opět nekonala.

Tradičně ovšem Louňováci vyjíždějí společně za lyžováním do Alp, kde jsou podmínky pro tento zimní sport spolehlivě zaručeny. Nejinak tomu bylo i v prosinci loňského roku, kdy si Louňováci vyjeli do italských Dolomit, kde jim vyšlo super počasí pro skvělé lyžování a ke všeobecné spokojenosti.

O lednovém výjezdu Louňováků za sněhem nám napsala Eva Vančurová toto:

Jak je posledních patnáct let zvykem, vydali jsme se v polovině ledna na lyžařský výlet do Itálie. Protože jsme již pohodlní, vybrali jsme si čistě pobytový zájezd na jednom místě. Tentokrát to bylo Passo Tonale - oblast, kde jsme ještě nebyli. Jelo nás opět přes třicet, účastníci se ale postupně obměňují – mládí nahrazuje ty dříve narozené. Vyjížděli jsme večer ze sněhem poprášených Louňovic a obávali se, jak to bude se sněhem, protože i v Alpách se podepsala nepřízeň počasí letošní zimy. Doufali jsme pouze v to, že Passo Tonale je v nadmořské výšce 1800 m. Při ranním příjezdu a pohledu na bílou krajinu, sice místy opravdu jenom naoko, jsme se uklidnili. Sjezdovky byly, až na malé výjimky, perfektně zasněžené a lyžovačka parádní, i když tentokrát převážně na technickém sněhu.

Bydleli jsme v nádherném hotýlku Bezi, stojícím na konci jedné ze sjezdovek na okraji Tonale. Téměř nad hlavou nám jezdila kabinová lanovka propojující Tonale s druhým střediskem Ponte di Legno a z oken jsme koukali na ledovec Presena, kde jsme se byli také podívat. Tím, že jsme zůstali na jednom místě, utvořilo se několik skupinek s vlastním programem. Večer jsme si předávali poznatky, kde kdo byl a co ještě vidět. Celá oblast byla docela rozsáhlá, ale myslím, že nikdo o nic nepřišel. Počasí nám přálo, i když pořádně mrzlo. Jedno ráno jsme vyjížděli na sjezdovky v -18 °C. O to více nás pak hřálo sluníčko, které nás celé dny provázelo. Všem se to moc líbilo a poslední večer jsme už spřádali plány, kam za rok. Všechno to ale rychle uteklo, a než jsme se nadáli, byli jsme zase doma.

6. zimní Apalucha

Jet v zimě na hory? S dětmi a bagáží? To je někdy logistický problém. Ovšem Mazlíci ho mají již několik let vyřešený vlastním autobusem Karosa. Spolehlivý stroj, spolehliví řidiči, spousta místa na děti, lyže, sáňky a proviant. Dobrá nálada a jede se!

Šestý ročník zimní Apaluchy proběhl v polovině ledna v tradiční destinaci v Janských Lázních. Chata Idyla je zcela ideálním místem pro „nájezd“ Louňováků s dětmi. Sníh na začátku letošního roku opravdu nebyl a zasněženo bylo jen trochu právě na Černé Hoře.

Pesimistické předpovědi hlásaly spíše procházky než lyžování, ovšem v předvečer odjezdu se na hory zima vrátila a Janské Lázně nás přivítaly čerstvým prašanem. Ráno se rozjel i vlek Idyla přímo u chaty a vleky pro lyžařské školky. A všechny sjezdovky byly sjízdné. Paráda!

Nejmenší lyžaři pilně navštěvovali kurzy v lyžařské školce a ostřílení borci a borkyně zdolávali jednu sjezdovku za druhou. Na Černé Hoře letos přibyla nová atrakce a to šestisedačková lanovka Hofmanky. Má krycí „bublinu“ a především vyhřívaná sedadla, což zejména naše mladé slečny velmi ocenily a při každé jízdě se jim nechtělo sesedat.

Došlo i na sáňkařský výlet na Kolínskou boudu a sjíždění sáňkařské dráhy.

6. Apalucha byla všemi členy zájezdu hodnocena jako jedna z nejlepších, co se týká sněhových podmínek, zdravotního stavu skupiny i spousty veselých zážitků. Bezmála čtyřicet účastníků si zájezd opravdu užilo.

Děti byly předány maminkám v pořádku. Ovšem v autobuse s ověřenou otázkou: „Děti, chce se vám za maminkou?“ A hromadným výkřikem: „Nééééé☺“

Už se těšíme na 7. ročník!

Mazlici

Sportovní ples

Rok se s rokem sešel a v Louňovicích se opět tančilo. Tradiční Sportovní ples se konal v sobotu 13. února v sále hotelu U sv. Huberta. Účast byla hojná a nebyla nouze ani o plesové róby. Skoro bychom navrhovali do příštích let módní policii, jejíž fotky by mohli zdobit každoroční reportáž v našem zpravodaji.
Úvodním slovem ples zahájil za TJ Slavia náš místostarosta Honza Henc a pak již dostala prostor kapela. Po několika pivech se jejich produkce dala s klidem vydržet. Co do repertoáru hrála skvěle, ale ten zpěv... Nicméně zábavu nekazila, ba právě naopak, takže jim jejich pěvecké nedostatky odpusťme.
Co ovšem musíme vyzdvihnout, je taneční umění našich spoluobčanů! Taneční lekce, organizované Mazlikáři, přinesly své ovoce. Tradiční medvědí tanec a dupák jsou ty tam, místo nich se na tanečním parketu rozjela rumba se sambou, perfektní rokenrol a další společenské tance.
Na závěr bychom ještě rádi zmínili bohatou a hlavně hodnotnou tombolu. Výherci si odnášeli např. křovinořez, vysavač na listí, kuchyňskou elektroniku včetně kvalitního robota apod. Děkujeme všem organizátorům a pořadatelům, bez nichž by nebyla ani tombola, ani tradiční ples.

Martina Malinová

Ohlédnutí za patnácti lety tenisu v Louňovicích a tenisovou sezonou 2015

Tenis se v Louňovicích za uplynulých 15 let rozjel nebývalou měrou. Od roku 2000, kdy manželé Fricovi zprovoznili starý kurt po mém strýci Jiřím, se na partu lidí hrajících tenis nabalovali další a další. Nyní hraje v Louňovicích dle mého odhadu minimálně 40 hráčů a to nepočítám děti.
Zpočátku jsem pořádal turnaje na louňovickém kurtu, ale pro pět a více párů to už na jediném kurtu nejde, a tak se turnaje začaly hrát v létě buď na Vyžlovce, nebo v Babicích. Na turnajích v zimě nám neobyčejně vycházejí vstříc v Uhříněvsi, kde předloni kurty vylepšili umělou antukou.
První větší turnaj ve smíšené čtyřhře jsem pořádal v roce 2006 a poslední 9. ročník v roce 2014. Loni jsem byl trochu nemocný, nikdo se organizace turnaje neujal, takže letos to napravím a určitě se v létě sejdeme na jubilejní **desátý** ročník.
Od začátku pořádání turnajů jsem pořádal letní smíšenou čtyřhru, dámskou čtyřhru a vánoční čtyřhru. Přibližně před pěti lety začala pořádat velikonoční smíšenou čtyřhru Renata Fricová. Je to vždy perfektní zahájení sezony. Další turnaje v pánské čtyřhře pořádají během léta Honza Krchov, Zdeněk Madej a Jirka Pospíšil. Doufám, že jsem na někoho nezapomněl. Asi před třemi lety si začala dámské turnaje pořádat k mé radosti Renata Fricová. Když to shrnu, máme tu tedy za sezonu pět turnajů. K tomu musím připočíst dámské tenisové soustředění, které pořádá dvakrát do roka Ilona Malinová. Pokud se někdo dostanete k videu z této akce, určitě stojí za zhlédnutí (proč bych to neprásknul ☺).

Ze začátku jsme dostávali ceny a upomínkové předměty od různých sponzorů a OÚ Louňovice přispíval na poháry. Ze sponzorů zůstala jen restaurace U Henců, od které dostáváme poukázky na útratu. Samozřejmě U Henců se to po turnajích občas hodně rozjede. OÚ Louňovice už také asi před pěti lety přestal přispívat, možná má napnutý rozpočet ☹. Naposled dámy dostaly krásný putovní pohár od bývalého starosty Pavla Čadila. Fakt je ten, že mě nebaví někoho objíždět a prosit.
Kdo se upamatuje, jak jsme to v prvních letech „plácali“, a podívá se dnes, už to trochu jako tenis vypadá. Hlavně bych chtěl zdůraznit, jak se zlepšily dámy. Už to není pinkaná (ta byla i u pánů), ale srovnatelná hra s pány. Nakonec při středečních dámských zápasech si holky občas půjčí i kluka a ne vždy smíšená dvojice vyhraje.
Obsazení smíšených turnajů je pokaždé trochu problém. Buď je málo pánů, nebo zase dam. Pokud se to nesejde a hrají například dva páni spolu, začínají s handicapem 0:15. Před pár lety bylo na turnaji i dvanáct párů a někdy bylo nutné pozdě přihlášené odmítnout. Dnes je to trochu horší. Většina z nás začínala s tenisem v roce 2000, kdy nám bylo kolem 45-55ti lety (z toho se samozřejmě vymyká nestor tenisu v Louňovicích Ludvík Jiruš, snad se nebude zlobit, když na něj prozradím, že mu bude letos 90 let). Když k tomu připočítáte 15 let, tak je jasné, že úbytek hráčů se nedá zastavit. Tady musím vzpomenout na naši velkou kamarádku a výbornou hráčku Anitu Dařičkovou, která od loňska už bohužel není mezi námi.

Mladší hráče bych asi spočítal na prstech jedné ruky. Pravda je, že doba je hektická a času málo. Doufám ale, že se to změní a nových adeptů tenisu přibude.
Teď k sezoně 2015.
První turnaj byl 4. dubna. Bohužel jsem se nezúčastnil jako hráč, ale byl jsem se podívat. Ráno to začíná rozlosováním, a aby se to trochu rozjelo, obvykle se otevře pár lahví šampusu. To je ale stejný začátek na všech turnajích (tedy nevím, jak to je na ATP a na WTA). Potom se už bojuje jako o život.
Výsledky:
1. Hana Utěšilová – Pepa Hájek
2. Hanka Krchovová – Ota Krčál
3. Vendula Jiroušková – Olda Svoboda

Pánská čtyřhra byla tentokrát na kurtech v Babicích 16. května, počasí nám přálo. Osm dvojic bojovalo systémem každý s každým, tedy sedm zápasů na dvojici. Ke konci to už bylo pro některé jen o přežití. Honza Krchov to skvěle zorganizoval a byl to super zážitek.
Výsledky:
1. Jiří Formánek – Petr Richter
2. Ota Krčál – Petr Novotný
3. Zdeněk Madej – Vilda Růžička
Druhé pánské čtyřhry jsem se nezúčastnil, jen jsem zjistil, že vyhráli Vilda Růžička s Petrem Drahotou.
O prázdninách 29. srpna se hrála dámská čtyřhra, kterou pořádá Renata na kurtu v Louňovicích. Dámy to pojímají spíš jako společenskou událost, ale na kurtu je to už boj o fiftýny. Počasí se vyvedlo, atmosféra bezvadná a tak už jen výsledky:
1. Vlaďka Hanusová – Andrea Štafková
2. Vendula Jiroušková – Anna Formánková
3. Milica Matysová – Hanka Krchovová
Jak jsem napsal výše, Louňovický tenisák ve smíšené čtyřhře se nekonal, a tak dalším turnajem byl až vánoční v Uhříněvsi 30. prosince. Trochu problém byl s dámskou účastí. Někoho bolel loket, někdo dostal chřipku a někdo musel jít dokonce i do práce ☺. Naštěstí nás posílily dámy z klubu Amfora, za což jim dodatečně ještě děkuji.
Hráli jsme ve dvou skupinách 4+4 páry, potom křížem první proti druhým a nakonec velký boj ve finále, kdy rozhodoval opravdu každý fiftýn. Nakonec se štěstěna přiklonila ke dvojici Tomáš Skalický-Eva Bodnarová, kteří zvítězili nejtěsnějším poměrem 7:6. Bylo super, že jsme se takto mohli před koncem roku sejít a pobavit se.
1. Eva Bodnarová - Tomáš Skalický
2. Hana Utěšilová - Olda Svoboda
3. Renata Fricová - Jiří Formánek
To je z loňské sezony asi vše. Pokud se někdo chce zúčastnit našich zápolení, rádi ho uvítáme, třeba i jen jako diváka. Telefon a e-mail na mě vám může dát kdokoliv ze zpravodaje.

Pro Louňovický zpravodaj 14. 2. 2016
Jiří Formánek

Extrémní plavání

První víkend v únoru jsme v rámci aktivit O.S. Sportklub uspořádali besedu s italskými dálkovými plavci. Protože nám besedu potvrdili až v týdnu konání, na organizaci nebylo mnoho času. V salonku u Henců se mluvilo o různých expedicích a soutěžích, které patří do kategorie extrémní plavání. Pro ty, kteří se nemohli zúčastnit besedy (sobota večer není nejlepší termín), přináší Louňovický zpravodaj popis expedice, jejímž cílem bylo plavání v nejvýše položeném jezeru v Alpách.
Jezero Matscherjochsee se nachází v průsmyku Matscherjoch v nadmořské výšce 3190 m v Otzalských Alpách.
Expedici do jižního Tyrolska v Itálii již několik let plánovali otužilci Jack Bright a Thomas Kofler. Termín byl určen na první víkend srpna roku 2015.
Hlavním organizátorem byl Jack Bright, geograf a učitel angličtiny z Velké Británie s trvalým pobytem v České republice. Většinu svého volného času věnuje vytrvalostním sportům jako zimní plavání, běh, lyžování a horolezectví. Je horlivý cestovatel, zorganizoval několik expedic do polárních krajin (Špicberky, Grónsko, Kamčatka a Aljaška). Má akademický titul z oboru geografie a je členem Královské geografické společnosti. O svých expedicích natočil tři filmy. S Jackem se známe ze zimního plavání ve Vltavě. Když mi nabídl, abych se nové expedice zúčastnil, dlouho jsem neváhal.
Cesta k horské boudě Oberetteshütte (2670 m)vedla táhlým údolím. Byli jsme čtyři: já, Jack, Thomas a Paolo Chiarino mistr Itálie v zimním plavání a mj. držitel rekordu v přeplavání jezera Lago di Garda na délku. Počasí bylo slunečné jen s několika mraky a bezvětří. Na boudě jsme byli včas na večeři, která byla výborná. Dali jsme si místní knedlíky.
Z výzdoby v jídelně jsme zjistili, že horská bouda se původně jmenovala Carlsbadhütte a v roce 1882 ji postavili čeští turisté z Karlových Varů, z pražské sekce Německého alpského spolku. To se líbilo především Jackovi, u kterého dlouhodobý pobyt u nás postupně přerostl v souznění se vším českým.
Diskutovali jsme o trase na příští den a rozhodli se pro cestu traverzem přes ledovec. Jinak bychom se museli vrátit zpět do údolí a vystoupit k jezeru přímo.
Následující text je překlad Jackova popisu expedice, který publikoval na webu extremewinterswimming.com.

„Vyrazili jsme v 8 hodin ráno a brzy se vyšplhali na 3000 metrů, kde jsme měli výhled na dolní část ledovce

Matscher a na vrchol Matscherjoch, který byl ale částečně zakryt mraky. Traverz se ukázal být hodně náročný a museli jsme přejít kaňon a pak brod řeky Matsch na nejnižším bodě 2600 m. Následovalo příkré stoupání do průsmyku. Jak jsme se zespodu dívali na skalní hřeben, bylo těžké si představit, že tam na vrcholu je průsmyk s jezerem. Ale to je realita přírody, jež je schopna čehokoli a pracuje takovým způsobem, které je mimo naše chápání. Poslední část výstupu byla složitá kvůli kluzkým kamenům a suti, navíc v kombinaci s mraky a mrholením. Ztratili jsme cestu, a proto jsme se rozhodli stoupat přímo na vrchol. To se nám vyplatilo a po pár stech metrech jsme v mlze uviděli hladinu jezera Matscherjochsee (3190 m. n. m).

Počasí bylo hrozné, mraky a mrholení. Krásný ledovec a vrchol Friebrunnerspitze byl viditelný pouze na pár minut, jen když se mraky posunuly.

Na kraji jezera jsme změřili výšku 3190 m nad hladinou moře. Vzduch byl kolem 6 °C a voda na mělkém okraji jezera na opačné straně od spádu ledovce do jezera byla 4,96 °C.

Jezero samo o sobě vypadalo mnohem delší, než jsme očekávali, a mělo tvar banánu. Všichni jsme se shodli, že je to jezero, a ne pleso.

Vlastní příprava k plavání spočívala v nalezení dobrého místa ke vstupu do vody, tedy kde bylo více sedimentu a méně skalnaté dno. Přesto jsem použil karimatku, abych nohám poskytl úlevu od ostrých kamenů. Brzy jsme byli připraveni a Thomas začal pronášet „teplý, teplý, teplý" a rozhoupával paže. Následovala v celku legrační scéna, kdo vstoupí do jezera první – „až po vás, protože jste místní/starší/rychlejší, atd.". Pak konečně (a já nevím proč) jsem to byl já , kdo vstoupil jako první. Okamžitě jsem zvolal: „Ach, je teplá!" což byla naprostá lež.,neboť během 30 vteřin jsem cítil, jak mi ledovcové mrazení přecházelo z hlavy přes krk, do zad a ramen. Voda byla opravdu ledovcově studená a byl to skličující a silný zážitek zároveň, což je obvyklé pro tento druh plavání v extrémních podmínkách. Trvá jen zlomek vteřiny, kdy máte opravdu silný pocit, že jste pohlcen mocnou přírodou. Po jeho odeznění jsem již mohl pohodlně plavat dál. Brzy nato Paolo, italské ferrari, doplaval volným stylem na druhý konec jezera. Nejprve jsme ho následovali a pak jsem ještě zůstal ve středu jezera, kde byla největší hloubka. Převážně kamenité dno bylo hluboké jen několik metrů. Pak jsme se všichni vrátili na výchozí místo. Bylo patrné, že jsme byli více než 3000 m nad úrovní moře, protože dýchání při plavání ve studené vodě bylo namáhavější než obvykle. Osobně jsem zjistil, že to bylo zajímavé zpestření mého setkávání s mocnou přírodou. Je dost těžké plavat v ledové vodě, ale s vysokohorskými podmínkami to je více než jen test. Byli jsme ve vodě 5 minut. Nešlo změřit teplotu uprostřed jezera, ale všichni jsme se shodli, že byl chladnější než jeho kraji (4.96 °C).

Jako obvykle to chvíli trvalo, než jsme se oblékli. Následovalo pití čaje, mluvení trochy nesmyslů a návrat do normálu. Pak jsme vyrazili na zpáteční cestu k Oberetteshütte. Koupání v Matscherjochsee byl opravdu prožitek divočiny. Není snadné se k němu dostat. Občas k němu dorazí vysokohorští turisté a horolezci a nyní tam byli i plavci."

Tolik Jackuv záznam. Zpáteční cesta k chatě byla po plavání v jezeru sice obtížná, ale protože přestalo mrholit, nebyla tolik nebezpečná. Spokojeně jsme přespali a majitelům horské boudy jsme museli několikrát ukazovat záznam, že v Matscherjochsee se dá plavat, i když je zamračená obloha.

Pokud někdy budete plánovat cestu do Tyrolských Alp, tak Vám návštěvu horské boudy Oberetteshütte vřele doporučuji. Od ní můžete udělat túru nejen k nejvýše položenému jezeru v Alpách, ale také k nádhernému vrcholu Weißkugel (ital. Palla Bianca) ve výšce 3738 m. n. m.

Ivan Petružela

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM NAD 60 LET, KTEŘÍ SLAVÍ KULATINY A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET

DUBEN 2016

* Marta Šindelářová Horáková, Miroslava Kirsová, Jiří Šusta, Jiří Fulín, Jiří Heš, Helena Vittová, Anna Šindelářová

KVĚTEN 2016

* Ottakar Wendl, Eva Gaučová, Hana Krchovová, Jana Blažíčková, Zdeňka Vytejčková, Valentin Knor, Miroslav Červený, Stanislav Kopecký

ČERVEN 2016

* Josef Šámal, Ludmila Krchovová, Miroslava Machačová, Roman Čížek, Božena Burešová, Oldřich Pospíšil, Libor Řehák, Věra Lebedová

Začátek roku 2016 v louňovickém divadle

V novém roce je pro nás Dipoňáky vlastně vše při starém. I letos je pro vás, velké i malé diváky, připravena každý měsíc nejedna divadelní lahůdka. Stále k nám na jeviště zveme nové soubory, ale rádi nabízíme prostor i prověřeným a osvědčeným spolkům.

A tak jsme v lednu zažili hned dvě opáčka. Již po třetí, a opět s velkým úspěchem, jsme uvedli kouzelnou pohádku „Sněhová královna“, kde mezi zkušenými herci čelákovického DS Tyl exceluje jejich mladý herecký potěr.

Druhé lednové představení zajistilo svou originální „Cirkusovou pohádkou“ pražské divadlo NARUBY. Pohádku nám již odehráli na loňské letní scéně, ale i pod střechou hotelu U sv. Huberta se jim podařilo předvést opravdický cirkus. Tedy snad až na nepovedená kouzla proradného falešného principála. Po artistických výkonech rozehřátí herci plni elánu a nadšení ještě odehráli večerní představení „Proměny“. Klasické antické divadlo slavného Ovidia v kabaretní formě.

V únoru se nám přeci jen podařilo uvést novinku. Poprvé za naše tříleté působení jsme dali prostor i loutkám. Krásné marionety nám přivezlo Loutkové divadlo z Bystřice. Děti byly nadšené večerníčkovou klasikou – „Rumcajs“.

Bystřičtí u nás zazářili ještě jednou ve večerním představení DS Ludvíka Němce. Francouzská komedie „Když ne ty, tak já taky...“ byla sázka na jistou zábavu.

V obou měsících jste v našem divadle mohli zažít pořádnou dávku humoru a smíchu, a tak jsme pro poslední únorové představení změnili žánr. „Strašlivě strašidelná noc“ – hororový muzikál pobavil malé i velké odpoledne 20. února. Vedle organizování pravidelných sobotních představení vyrážíme do světa se svými kousky i my, Dipoňáci. Najezdili jsme se dosyta: účast na přehlídce Karlínské jeviště představení v krásném divadle v Horních Počernicích, festival amatérských divadel Mělník dětem, festival Modrý kocour v Turnově, soutěžní přehlídka v Sadské. A nakonec daleká štace, ovšem s velkým významem – postupová přehlídka v Lomnici nad Popelkou.

Do toho všeho nezanedbáváme zkoušení nových her, které plánujeme dokončit a vám odehrát tuto sezonu – třeba pohádku, kde vám zatančí a zazpívají malé víly z Louňovic a okolí. Nebo raději přijmete pozvání na „Rybu ve čtyřech“? To vše se pro vás připravuje v naší divadelní kuchyni.

Zachovejte nám přízeň i v tomto roce! Těšíme se na vás, pravidelné diváky, a rádi se potkáme i s novými tvářemi těch, kteří si udělají čas na kvalitní zábavu servírovanou takříkajíc přímo pod nos.

Petra Krutská

Z činnosti spolku staromilců v roce 2015

Uplynulý rok byl, zvláště ve své druhé polovině, poznamenán pracovním vytížením členstva natolik, že některé plánované aktivity byly zcela utlumeny (výlety, přednášky), samotná schůzovní činnost byla výrazně omezena na nečetná setkávání „u piva“. Trojice řádných schůzí se konala pouze v prvním čtvrtletí roku. Přes tyto potíže lze přesto konstatovat, že spolek je stále činný a po loňském „zaklopýtnutí“ bude ve svých aktivitách nadále pokračovat.

Leden roku 2015 byl ve znamení tradiční „výroční“ přednášky. Netradičně jsme si na ni pozvali plk. Michala Dlouhého, který nám přiblížil jak život četnictva, tak natáčení oblíbeného seriálu Četnické humoresky, a netradičně se konala v hotelu U sv. Huberta. Ottova březnová přednáška měla otevřít nový přednáškový cyklus „Toulky louňovickou historií“ a byla věnována nejstaršímu osídlení Černokostelecka a zvláště prvním středověkým sídelním stopám na katastru vesnice. Touto přednáškou bohužel přednáškové aktivity skončily - zatím jsou odloženy na neurčito.

Pozornosti se dostalo kulatému výročí konce 2. světové války (70 let). Byla připravena výstavka, v LZ byla publikována základní fakta o revolučních dnech v obci a tyto byly následně předmětem červnového vzpomínkového setkání rodáků. V horkých letních měsících jsme se zaměřili i na další oblast, dosud téměř nepovšimnutou - problematiku chatařů v obci. Náš zájem sice vedl k instalaci letní výstavky na vývěsce, ale další zájem již tématu věnován nebyl. Celkem tedy byly loni předneseny dvě přednášky, instalována šestice výstavek, na stránkách zpravodaje byla publikována desítka příspěvků. Paralelně s aktivitami historickými byla i loni činná „zvířecí sekce“, dlouhodobě podporující chvatlinský útulek. Uspořádány byly dvě sbírky v obci (květen a říjen).

Spolek staromilců

Psí útulek Beruška – pozvánka k účasti na čtvrté nefinanční sbírce

Po jarní a podzimní sbírce jsme se s provozovateli psího útulku Beruška dohodli, že se pokusíme v listopadu a prosinci nabízet k prodeji nástěnný kalendář, který byl vytvořen za pomoci známého fotbalového týmu Amfora. Slavné osobnosti z oblasti kultury a sportu v něm pózovaly s adoptovanými pejsky. Obdrželi jsme šest kusů, zajistili zapečetěnou dózu a peníze z prodeje se vhazovaly přímo do ní. Velice nás potěšilo, že ve velké míře přispívali i lidé, kteří si kalendář nezakoupili, a to nejen finančně. Přijali jsme například velký pytel hraček, kvalitní krmivo nebo speciální granule pro nemocné psy.
13. února jsme zapečetěnou hotovost předali provozovatelce depozita paní Kateřině Pankrácové (k nahlédnutí foto na www.depozitumberuska):

za prodej kalendářů (6x250 Kč)	1500 Kč
od ostatních dárců	1646 Kč
celkem	3146 Kč.

Dnes už víme, že by nebyl problém prodat kalendářů mnohem více, neboť zejména v období adventu poptávka výrazně převyšovala nabídku. Proto jsme již nyní domluveni na opakování této akce v letošním roce a ve větším rozsahu.

Za pejsky všem dárcům z celého srdce děkujeme a zároveň vyhlašujeme další, v pořadí již čtvrtou nefinanční sbírku pro Berušku, která se tradičně koná před sběrným dvorem u hřiště TJ Slavia Louňovice **v sobotu 14. května 2016 od 9.00 do 12.00 hodin**.

Útulek nejvíce potřebuje: ložní prádlo, matrace, deky, misky, stavební materiál (pletivo, sloupky, kari sítě, cement, cihly, tašky, prkna apod.) a jako vždy granule, mražené maso, těstoviny, rýži, pamlsky, odčervovací tablety a pipety „Stronghold“ na větší plemena, které dobře fungují i na svrab.
Věříme, že účast bude hojná, a moc se na Vás těšíme.
Bližší informace u Spolku staromilců nebo na telefonu 721721270.

Zlata Uzlová

Z HISTORIE OBCE

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

2. ČÁST, 1945–1980

Roku 1946 byl starostou louňovického hasičského sboru František Krákora (rolník, čp. 4), vedení sboru bylo ve složení: velitel František Singr (kameník, čp. 58), jeho náměstek Josef Lískovec (kameník, čp. 84), jednatel Karel Šedivý (kameník, čp. 83), pokladník Josef Ježek (kameník, čp. 42), zbrojmistr Josef Hoda (truhlář, čp. 43), samaritán Jan Skalický (obuvník, čp. 1), vzdělavatel Antonín Tůma (kameník, čp. 76) a revizory účtů byli Jan Tůma (brašnář, čp. 62) a Jan Kolátor (domovník, čp. 59), sborovým poslíčkem Jiří Singr (syn velitele). Zdá se, že sbor oproti předešlému období doznal jistého „omlazení“, jinak řečeno vystřídání garnitur. V létě byla prováděna cvičení se stříkačkou, dne 6. 7. se sbor účastnil okresního srazu v Mukařově. Pořádal v restauraci U Šindelářů trojici již tradičních zábav: lednový ples, červencový věneček a říjnové posvícení, mimoto se účastnil akcí v obci: oslav narozenin T. G. M., pietních vzpomínek na konec války a Husových oslav.

Roku 1947 bylo prováděno, mimo protipožární hlídky v období sucha, několik cvičení (1 pořadové, 2 teoretická, 3 se stříkačkou), samaritánská složka poskytla pomoc v 6 těžších a 18 lehčích případech. Toho roku započala sbírka na novou motorovou stříkačku, o případné zápůjčce financí jednala i obec. Následujícího roku bylo obci povoleno okresním úřadem v Českém Brodě vypůjčit si na motorovou stříkačku 80.000 Kč, výpůjčka na uvedenou sumu s Hospodářskou záložnou v Kostelci n. Č. l. byla obcí uzavřena 26. 1. 1949. Sbor začal provádět požární hlídky při kulturních akcích v restauraci U Šindelářů a při představeních biografu. V únoru 1949 bylo pro hasičský sbor pořízeno 20 nových pracovních obleků, zakoupených za 18.707,40 Kč od hasičské výzbrojní ústředny. Hasičům je šili Václav Kalaš a František Bočínský. V dubnu sbor vyplatil hasičské výzbrojní ústředně dalších 10.110 Kč - patrně za hasičské nářadí. V červnu byly staré hasičské obleky a zbylé plátno odprodány

Okrskové cvičení, 1956

členům. Sbor si tak pořídil kompletní novou výstroj, což dále doprovázely i úpravy v hasičské zbrojnici. V létě z Vysokého Mýta přivezl Jaroslav Polák motorovou stříkačku, která po 44 letech nahradila již historickou ruční stříkačku. K dopravě pravděpodobně i nadále sloužila koňská přípřež, ale již o několik let nato bylo jasné, že bez automobilu se asi sbor nadále neobejde. Rok 1949 se tak stal vskutku přelomovým. Později, v listopadu 1951, byla stará stříkačka bez hadic předána do Pukance (okr. Levice) na Slovensko.

Pohřeb Matěje Šergla, 1961. Zleva R. Štengl, A. Tůma, Fr. Singr a J. Henc

V únoru 1951 byl sbor opět reorganizován, 22 členů sboru zvolilo velitelem Františka Singra, pod jeho vedením se měl sbor rozšířit získáním nových členů na počet 28. Z února 1952 pochází zpráva o činnosti hasičského sboru od Karla Šedivého: aktivity roku 1951 menší (práce na kravíně), zaučování se stříkačkou, konstatoval potřebu zakoupit 100 m hadic a pořídit ke stříkačce vozidlo. Plány na rozšiřování sboru avizované předchozího roku asi neměly velký ohlas. Mužstvo se zaučovalo na novou stříkačku, její provoz ale nebyl jednoduchý, v lednu 1952 již byla řešena její porucha. Přesto někdy v této době Místní hasičská jednota sestavila dvě družstva (muži a ženy) a od následujícího roku se pravidelně účastnila okresních soutěží. V červnu 1953 skutečně proběhla cvičení ve Voděrádkách a v Mnichovicích, do okresní soutěže postoupila družstva žen i mužů. Koncem června 1953 se v koordinaci s MNV konal cvičný poplach v areálu JZD. Shodou okolností již o dva měsíce později sbor skutečně zasahoval při menším požáru objektu JZD. Dne 2. 12. 1953 rada MNV odvolala velitele Františka Singra a jmenovala do funkce Jana Hence ml. (střelmistr, čp. 33, syn někdejšího velitele). Předsedou místní jednoty se stal Jaroslav Polák (instalatér, čp. 149).

V letech 1954-58 MNV jednalo o výstavbě samostatné hasičské zbrojnice na Dolní návsi - „Baciláku“ v akci M. Dům čp. 2 byl majiteli, manželi Bacilovými, obýván do roku 1946, poté se stali majiteli manželé Ondráčkovi z Kostelce a využíván byl jen sporadicky. V létě 1954 byl zchátralý objekt demolován, patrně za účasti členů sboru. V červnu již velitel zajišťoval závazky, plány na stavbu byly poslány na ONV a počalo se s úpravami terénu, ale nakonec ONV prostředky přesměroval jinam. V únoru 1955 rozhodlo MNV opět zadat plány na zbrojnici některému staviteli - arch. Hraběti z Prahy, ale v květnu 1956 přišel z ONV další zamítavý postoj. V září 1956 bylo rozhodnuto dát stavbu požární zbrojnice do akce Z na rok 1957, koncem roku byl směnou získaný pozemek vložen do pozemkových knih (3. 12. 1957). V lednu 1958 se ale mluví o zamítnutí stavby na rok 1958 v důsledku mnoha žádostí, přesto se mělo v květnu po přídělu materiálu začít se zděním. To je ovšem o celé stavbě poslední zpráva, pozemek zůstal až do roku 2012 volným prostranstvím a hasičům nadále sloužilo skladiště v obecním domku.

V březnu 1954 velitel sboru Jan Henc plánoval řádné zacvičení obsluhy stříkačky. V květnu hlásil dobrou účast na cvičení žen, u mužů zmiňuje nedochvilnost, mělo se získat více činných osob, aby se sbor mohl účastnit okresní soutěže. Okresní soutěže se sbor roku 1955 skutečně účastnil, družstva mužů a žen postoupila do okresního kola a zvažovala se i účast družstva dorostenců. Počátkem roku 1956 se zprovoznila stříkačka a jednalo se o zakoupení auta od Konstruktivy n. p. (Steyer 2,5 t v ceně cca 12.000 Kč). Vůz byl ale značně poruchový. Dne 24. 6. 1956 se v Louňovicích konalo okrskové cvičení požárních sborů (až 30), z místního sboru se účastnilo družstvo mužů a žen. MNV zajistilo výzdobu od kina ke hřišti, v 8 hodin byl zahájen průvod, na hřišti požárníky přivítal předseda MNV František Váňa. V soutěži se umístily ženy na 1., muži na 9. místě. Poté se konala taneční zábava.

V dubnu 1957 se jednalo o zavedení protipožárních hlídek, rozšíření sboru a vycvičení dalších osob. V provozu již byl automobil Steyer, ale vzápětí pro něj přišlo omezení - auto se smělo užívat pouze pro požární účely a na příkaz předsedy MNV. Na podzim 1957 se konaly tradiční protipožární prohlídky v obci, na jaře 1958 se plánovalo školení sboru, následovalo požární školení členů JZD. Koncem roku velitel Jan Henc opět hlásil, že stříkačka není v provozu a bude opravena až na jaře. Roční aktivita sboru byla ohodnocena jako menší než roku 1957. V květnu 1959 se v Tehovci nacvičovalo na soutěž, která se konala v červnu. V srpnu o žních byly opět provedeny protipožární prohlídky. Na jaře 1960 byl po generální opravě opět hlášen špatný stav vozidla.

Složení Místní hasičské jednoty k 15. 12. 1960: předseda Jaroslav Polák, velitel Jan Henc, jednatel Václav Vlach, pokladník Josef Horáček, referent prevence František Singr, revizoři účtů Josef Ježek, Alois Fulín, Marie Hencová, z dalších členů: František Hašek, Václav Mika, Josef

Družstvo žen

Roller, Rudolf Štengl, František Tůma, František Zvěřina. Informace o Místní požární jednotě v 60.-70. letech jsou jen kusé, pocházejí převážně z pokladní knihy sboru. V lednu se pravidelně odehrávala valná hromada (pouze roku 1967 pro neúčast nekonána). Společenské akce byly pořádány pravidelně (v únoru ples, v červenci anenská zábava a v říjnu posvícenská). Téměř nic není známo o aktivitách - pouze v roce 1965 je dokladováno cvičení dorosteneckého družstva v Mnichovicích. Z aktivních členů se objevují jména Hana Bergmannová, Jiří Henc, Marie Hencová, Josef Ježek - pokladník, Oldřich Lískovec, Karel Šedivý, Rudolf Štengl, Václav Valeš, Václav Zvěřina. Ze sborové pokladny byly vydávány pohřebné zemřelým členům (kytice 100 Kčs, pohřebné 700 Kčs) - 1961 Matěj Šergl, 1962 František Uzel, 1966 Arnošt Bittner, 1967 František Váňa, 1968 Čeněk Uzel a Marie Lískovcová, 1969 František Minařík, František Vlach a Josef Ježek.

Závěry o stagnujících aktivitách sboru jsou namístě. Z června 1970 známe složení vedení jednoty: předseda Jan Henc, jednatel Václav Vlach a pokladník Josef Horáček. Výroční schůze se patrně konaly již koncem prosince, mizí zprávy o pořádání plesů (pouze 1970 posvícenská, 1979 anenská a posvícenská). Se jménem Marie Hencové je od poloviny 70. let spojeno pořádání Mezinárodního dne žen a Mezinárodního dne dětí, ojediněle je doloženo pořádání mikulášské (1975) či velikonoční zábavy (1980). Z pokladní knihy lze zaznamenat pořádání sběru železného šrotu (1977 a 1979). Pouze v srpnu 1979 je doloženo cvičení se stříkačkou. Od 80. let prameny zcela chybí. Nahodile známe z druhé poloviny 70. let činovníky jednoty. Mimo zmíněnou a pro život jednoty patrně důležitou osobu Marie Hencové jsou to Josef Hoda, Eman Král, Josef Roller, František Tůma, Václav Zvěřina, z mládeže Václav Lískovec, Libor Řehák, Jaroslav Tůma. Stejně jako v minulém desetiletí zaplňují pokladní knihu zprávy o zemřelých členech. Byli jimi roku 1970 František Krákora, 1971 Jaroslav Baťcha, 1972 Václav Matys, plných sedm bývalých členů zemřelo roku 1973: Jaroslav Čadil, Karel Šedivý, František Hašek, František Jíra, František Zvěřina, Antonín Tůma, Alois Fulín, roku 1974 Václav Šindelář a František Singr.

Zdá se, že dějiny sboru se v 80. letech chýlily ke svému konci. Epilog ale započali psát roku 1986 mladí „soptíci" velitele Peřiny. Ale o těch až v závěrečné části.

Otto Krutský

Matěj Šergl – louňovický kovář

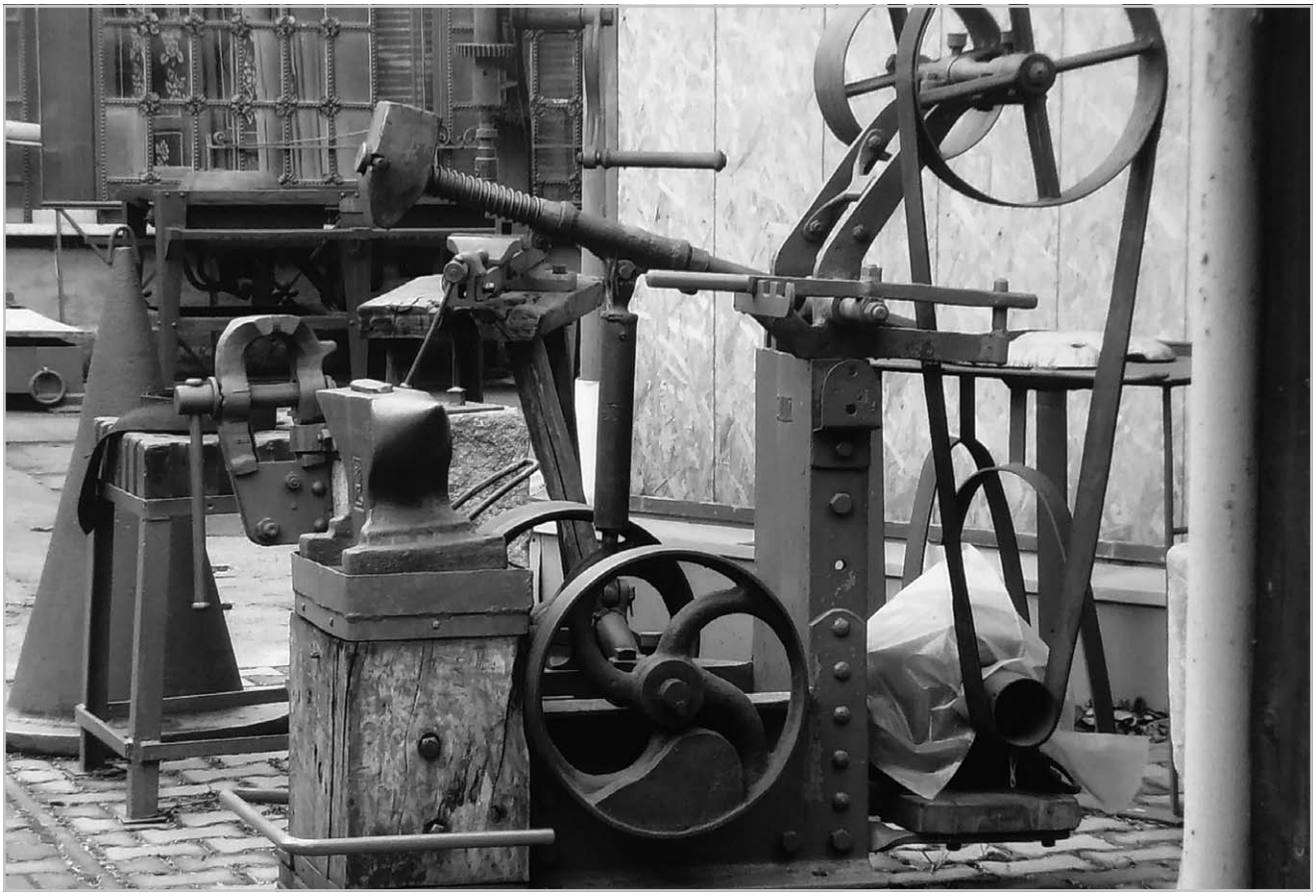

Vývěsní štít

Měl jsem před časem cosi upnutého v letitém kovářském svěráku, který měl můj otec ve své malé dílničce připevněný ke špalku a posléze já na zahradě na pařezech starých ovocných stromů, než jsem jej připevnil tam, kde je nyní. Čas od času jej při různých příležitostech využívám, tentokrát jsem se ale zamyslel nad jeho vznikem a historií. Je totiž výrobkem kovářského mistra pana Matěje Šergla a starý je přibližně 90 let.
V Louňovicích byla v minulosti řada zdatných řemeslníků a hospodářů, ale stopy najdeme jen po několika z nich. Mistrovství řezníků, hospodských, cukrářů, sedláků aj. končí se zavřením živnosti nebo jejich úmrtím. Stopy po mistrovství kameníků, kovářů a dalších ale najdeme i po desítkách, ba stovkách let leckde kolem sebe.
Moje vzpomínky na pana Šergla jsou spojeny s vůní pálených kopyt při kování koní, na což jsme se jako malí kluci rádi chodili dívat. Daleko víc nás však fascinoval v síni zavěšený zarámovaný diplom za zdokonalení francouzského klíče a vždy, když jsme byli na dvoře při kování koní, jsme čekali, až se otevřou dveře do síně,

Kovářský svěrák

abychom si mohli prohlédnout diplom a ještě různá další ocenění pověšená na stěně. Pan mistr měl i různé patenty, např. na kololis, jehož funkční prototyp stál před kovárnou, anebo na kleště s výměnnými čelistmi, něco na způsob dnešní sikokleští, které dodával svým zákazníkům. Pan mistr dokázal ve své dílně vyrábět i břitvy na holení. Veliká škoda, že vybavení jeho kovářské dílny i věci, o kterých se zmiňuji, odvál čas. Radost mám alespoň z toho, že se zachoval vývěsní štít nad vstupem do jeho kovárny v Louňovicích, v dnešní ulici Na Vyhlídce 51. V únoru letošního roku uplynulo od narození kováře Matěje Šergla už 136 let.

Marie Dicková, dcera vyhlášeného louňovického hospodského, na pana Šergla a na jeho další vrstevníky vzpomíná, že to byli úžasně vzdělaní lidé, sečtělí a s širokým rozhledem, kteří při posezení v hospodě diskutovali o dění ve světě, v obci či v politice.

Pavel Čadil

MATĚJ ŠERGL, LOUŇOVICE, pošta Mukařov u Říčan, stanice dráhy Říčany.

Nový ocelový BUCHAR

s vlastním motorem a brusičkou

značka »Šerma«

Zkrátíte pracovní dobu.

Ušetříte na pracovní síle.

(Patent ohlášen.)

Stroj tento pracuje při nepatrné spotřebě elektrického proudu. Síla motoru jest 1½ HP. Kladivo jest na dlouhé, ocelové pružné násadě, takže dopad kladiva na vysoký předmět jest vždy rovný a široká strana kladiva vyznačuje se zvláštní úpravou. Napříč přední strany přes kulatou díru kladiva jest zářez pro klín, který jest v násadě pevně zadělán a kladivo tak možno na násadě rychle obraceti i mezi kováním na stranu úzkou nebo širokou. Ze zadu jest přitlačeno spirálovým perem; kladivo zdvihá se od kovadla 30 cm.

Kladivo svou přední i zadní stranou jest zarovnáno s kovadlem, takže jest možno obojím směrem osazovati. Sílu železa možno kovati 100 mm a kladivo dá též podle potřeby jenom jednu ránu.

Významné jest, že možno pomocí pákového řízení kladivem i při chodu posunovati; na př. kladivo tluče na díru kovadla, na průbojník nebo na zápustku a hned opět na střed kovadla, kde se věc může dále kovati.

Lze kovati podkovy, všechno kování na vozy, též ozubce do podkov, sekery, motyky, jakož i ostření plužních želez, sváření ráfů a jiné různé. Kovadlo stojí na čtyřech čepech, takže se při kování z místa nepohne; tímto jest docházení hrany kladiva rovně s hranou kovadla zaručeno. Výška kovadla od země jest 80 cm, průměr řemenice 50 cm, počet úderů za minutu až 150, délka stroje 90 cm, šířka 75 cm, váha stroje 6 q.

Význačné jest též, že kovář pracuje na celém kovadle, na kterém má možnost rovnati delší kusy železa a je pohodlně též svářeti.

Stroj tento jest dobře osvědčený a vyplatí se zcela v krátké době!

O tom, jakým mistrem byl Matěj Šergl , svědčí i následující historka: Koncem loňského roku přišel na obecní úřad následující e-mail: *„Dobrý večer, obracím se na Vás s netradiční prosbou o možná Vám známou informaci. Manžel provozuje kovářskou živnost a včera zakoupil starý kovářský buchar. Na štítku je napsáno M. Šergl, kovárna a strojírna Louňovice u Říčan. Na internetu jsme hledali, odkud tento stroj pochází, a žádné informace jsme nenalezli. Chtěla jsem požádat, zda Vám není známo, zda tato strojírna ve Vaší obci v minulosti měla sídlo. Pokud jsou Vám nějaké informace známy, chtěla jsem Vás požádat, zda byste nám je nepředali. S pozdravem a přáním hezkých předvánočních dnů Monika Kovářová, Valašské Meziříčí.“*

Informace jsme samozřejmě poskytli. Je obdivuhodné, že i po tolika desetiletích výrobky Matěje Šergla stále slouží svému účelu.

Josef Řehák

KAM NA VÝLET

VÝLETY Z LOUŇOVIC POKRAČUJÍ

Vyjíždět společně z Louňovic za poznáváním zajímavostí v našem okolí je nesporně příjemné, zvláště když někdo výlet vymyslí a zorganizuje.

V loňském roce jsme navázali v nebývalém počtu 23 účastníků na tuto tradici hned na začátku roku, 24. února, návštěvou Jízdárny Pražského hradu, kde se konala výstava „Hrady a zámky objevované a opěvované“. Tato výstava představila poprvé na jednom místě a v jednom čase ty nejcennější památky z českých hradů a zámků.

Na další výlet jsme se vydali po delší pauze, až 29. září, kdy byly naším cílem Únětice s hlubokou historií sahající až do eneolitu kolem roku 2300 před naším letopočtem. Bylo nás jedenáct. Vystoupali jsme na Alšovu vyhlídku, Tichým údolím došli do Roztok, tam jsme se přívozem Roztoky-Klecánky přemístili na druhou stranu Vltavy a došli zpět na městskou dopravu do Bohnic.

Ovšem hned nato 2. října jsme opět v počtu jedenácti vyjeli společně ke Slapské přehradě do Třebenic, prošli oborou na Ztracenku a kouzelnou trasou naučné stezky Svatojánských proudů skalnatým údolím řeky Vltavy jsme došli zpět.

A letos hned 8. ledna jsme absolvovali v počtu devíti výstavu benátského renesančního malíře v Císařské konírně Pražského hradu „Tiziano – Vanitas. Básník obrazu a odstínu krásy“. Vydali jsme se nádvořími hradu, po Zámeckých schodech, prošli se kuriózní nejužší uličkou v Praze se semaforem pro pěší dolů na Čertovku a přes Karlův most. Prohlédli jsme si Clam-Gallasův palác na Starém Městě a zakončili výlet v Klementinu na tanečním vystoupení ZUŠ Bajkalská.

Marie Boudová

Huť František

Sklářské město Sázava má konečně zpřístupněnou zajímavou a funkční technickou památku. Sklářská Huť František byla otevřena v létě 2014 a některé její pravidelné akce už jsou dobře zavedené. Návštěva Sázavy vám nyní zabere celý den a možná ani ten stačit nebude, pokud se vydáte do kláštera a skláren v době Skleněného jarmarku nebo Adventu na Františku.

Nejbližší aktivita je spojená s příchodem Velikonoc. Vyzkoušejte si za příznivou cenu „Velikonoce na Františku“. V sobotu 19. března 2016 od 10 do 18 hodin si kromě expozice prohlédnete také rukodělné trhy, pletení pomlázek, korálkování a jiné činnosti, které se sklářstvím přímo nesouvisí, ale zabaví i vaši drobotinu. Pokud vám hromadné akce nejsou po chuti, prohlédněte si sklárnu v běžné provozní době. Více informací o platnosti letní a zimní provozní doby nebo o plánovaných novinkách najdete na stránkách www.cestyskla.cz.

Obnovená sklárna není jen lákadlem pro turisty. Cílem bylo vybudovat živé centrum soudobého sklářského umění. Na různě dlouhé stáže, sympozia, konference a hlavně praktické tvůrčí dílny se sjíždějí studenti nebo již praktikující umělci. Velikou inspirací nejen pro návštěvníky je expozice skla, kde máte možnost vidět téměř 400 výtvarných děl z Mezinárodních sklářských sympozií IGS z Nového Boru z let 1982 – 2006. Také další předměty od domácích i zahraničních autorů, které má ve sbírce Nadace Josefa Viewegha, mají přitáhnout do Sázavy návštěvníky z celého světa.

Jak se tam celý svět dostane nevím, ale z Louňovic je nejlepší auto nebo kolo. Použití MHD (RegBus 382) nebo doprava vlakem je více svazující. Spojení mimo pracovní dny jsou málo častá, počítejte s intervalem dvou hodin. Romantika jízdy lokálkou má ale své kouzlo a pro děti bude možná větším zážitkem než sama sklárna. Když vynechám pohodlnou cestu autem, kdy dobře značenými červenými směrovkami dojedete až na parkoviště přímo

v areálu huti, tak jiným způsobem dojedete na nádraží Černé Budy nebo autobusové nádraží a vydáte se po stejných značkách jako automobilisté. Huť není na trase turistických nebo jiných stezek. Kdo rád bloudí, tomu bude stačit informace, že je to směrem proti proudu řeky Sázavy za sklady Kavalieru. Chytré aplikace mají místo výdeje turistické známky také rozpoznatelné.
Koho více než technické, lákají spíše historické souvislosti, musím upozornit, že budova, která má ve štítu letopočet 1904, má starší základy. V roce 1835 koupili zakladatelé huti manželé František a Antonie Kavalírovi mlýn Na Kácku, u kterého postavili první Svatoprokopskou sklářskou huť. Pro rozšíření výroby v roce 1882 buduje už syn Josef Kavalír druhou provozovnu, kterou pojmenuje po svém otci - Huť František. Ta o rok později prochází zásadní modernizací. Nová technologie spojená s vytápěním plynem zajistila zkvalitnění laboratorního skla. Úspěch firmy znamenal další přístavby a rozšiřování. Provoz byl ukončen v roce 2003. Rekultivace oblasti Na Kácku začala v roce 2009 a vyvrcholila rekonstrukcí a obnovením provozu v Huti František v roce 2014.
Různá označení jako „Cesty skla“, „Huť František“ nebo celý dlouhý název „Centrum sklářského umění Huť František v Sázavě“ trochu sklárně škodí. Podobně je tomu ale i u jiných projektů financovaných z unijních peněz. Nicméně výsledek za návštěvu stojí. A raději ji neodkládejte, udržitelnost je na 5 let. Ráda bych Huti František přála delší trvání, ale bude stejně jako jedinečný klášter doplácet na horší dopravní dostupnost a malou reklamu.

Eva Uzlová

Zajímavosti

Kotlíková dotace

Dotace na pořízení nového kotle a jiných systémů vytápění rodinných domů je velkým lákadlem. Je nesporné, že staré kotle na tuhá paliva patří mezi největší znečišťovatele životního prostředí. Je tomu tak i v naší obci, kde se v mnoha domech ještě topí neekonomickými a ekologicky škodlivými kotli na ruční přikládání pevných paliv. A přitom máme v obci rozvod elektřiny i zemního plynu.
Kotlíkovou dotaci může žadatel nově získat na výměnu starého kotle na pevná paliva s ručním přikládáním za nový, ekologičtější. Je poskytována z Operačního programu Životní prostředí. Evropská unie poskytne do roku 2020 prostřednictvím Ministerstva životního prostředí ČR až 9 miliard korun. Tato částka zajistí výměnu až 100 000 z celkového množství 350 000 starých neekologických kotlů. Provozovatelé by si měli uvědomit, že zastaralé kotle I. a II. emisní třídy již nebude možné od září 2022 používat. Kdo tedy zaváhá a dotaci nevyužije, bude muset výměnu nevyhovujícího kotle zaplatit plně ze svého.
Kotlíkovou dotaci obhospodařují jednotlivé kraje. Středočeský krajský úřad vyhlásil I. kolo přijímání žádostí od 15. ledna 2016 do 15. září 2016. II. kolo bude vyhlášeno od 3. října 2016 do 29. prosince 2017. Dotace na jednu akci může být poskytnuta až do výše 85% uznatelných nákladů a je omezena částkou 127 500 Kč.

Několik základních informací k poskytování dotace:

- Dotaci je možné poskytnout na výměnu kotle pouze v rodinných domech, tj. v objektech, které mají v listu vlastnictví uvedeno, že se jedná o rodinný dům nebo objekt k bydlení. Dotaci nelze získat na rekreační objekty, objekty pro podnikání, nezkolaudované domy apod. Pro bytové domy platí, že dotace se poskytuje pouze u objektů se dvěma nebo třemi bytovými jednotkami. Má-li bytový dům více tepelných zdrojů, lze měnit jen jeden kotel.
- Předmětem dotace je:
  - kotel na tuhá paliva
  - tepelné čerpadlo
  - plynový kondenzační kotel
  - instalace solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu teplé vody
  - „mikro“ energetická opatření.
- Nový kotel musí být uveden na seznamu registrovaných výrobků.
- Veškeré tepelné zdroje musí splňovat podmínky uvedené ve směrnici o ekodesignu.
- Kotle na uhlí a biomasu smí instalovat pouze kvalifikovaní topenáři.
- Uznatelné jsou náklady na výměnu kotle vynaložené od 15. července 2015.
- Při výměně je třeba pořídit fotodokumentaci zapojení nového kotle do otopné soustavy a do komínového tělesa.
- Dotaci lze použít na zdroj tepla a jeho instalaci, novou nebo zrekonstruovanou otopnou soustavu, úpravu spalinových cest, služby energetického specialisty, zpracování dokumentace i nenáročná opatření ke snížení energetické spotřeby jako např. dílčí výměna oken či zateplení střechy.

Podrobnosti a dokumenty ke stažení najdete na webových stránkách Středočeského kraje v sekci Životní prostředí nebo Dotace.

S případnými dotazy je možno se **obracet na Janu Bohatovou (tel. 257 280 892, e-mail bohatova@kr-s.cz), Mgr. Michala Zadinu (tel. 257 280 113, e-mail zadina@kr-s.cz)** nebo **Bc. Anetu Hamzovou (tel. 257 280 363, e-mail hamzova@kr-s.cz), což jsou pracovníci Středočeského krajského úřadu.**
Je jasné, že kotlíkovou dotací majitel rodinného domu celou rekonstrukci nezaplatí, spoluúčast je minimálně 15%. Pokud nemáte dostatek hotových prostředků, je vhodné využít například úvěru ze stavebního spoření, který vyjde až několikrát levněji než bankovní spotřebitelský úvěr.

Tak s chutí do toho, abychom měli zase o něco lepší životní prostředí v obci.

Roman Čížek

Terapeutické centrum - MODRÉ DVEŘE

(Tel.: 321 678 474, 725 830 830 - pomoc všem potřebným)

Terapeutické centrum Modré dveře se nachází na náměstí Smiřických v Kostelci nad Černými lesy. Půvabný barokní dům s romantickou zahradou a milou kavárnou poskytuje útěchu duši i tělu. Projekt o. s. Modré dveře nabízí péči lidem s psychickým onemocněním, lidem s duševním handicapem a v neposlední řadě i psychologickou péči lidem z okolí, kteří mají potíže například s výchovou dětí či jinými vztahovými problémy. Služba krizové intervence je zaměřena na okamžitou podporu při zvládání náročných životních situacích – tato služba je pro klienty zdarma. Modré dveře také nabízejí psychoterapii a psychologické poradenství pro děti i dospělé, sociální rehabilitaci - nácvik sociálních, pracovních a komunikačních dovedností např. pro mentálně postižené - dále sociálně aktivizační služby pro seniory a osoby se zdravotním postižením: arteterapii, muzikoterapii, šití a výrobu šperků a keramiky či pohybovou terapii. I tyto služby jsou poskytovány klientům zdarma.

Zajišťují též volnočasové aktivity pro veřejnost: kroužek pro děti s poruchami učení, pozornosti a chování, rodičovské centrum, výtvarné kurzy, jazykové kurzy, cvičení pro děti a mnoho dalších. Na zahradě je dětské hřiště a příjemné posezení na terase kavárny při vynikající kávě nebo horké čokoládě s fantastickými dorty a koláčky.

Galerie „Jiná dimenze“, která se nachází na zahradě, poskytuje útočiště různým zajímavým kulturním akcím, jako např. koncerty, výstavy, trhy a podobně.

Na podzim 2015 získalo o. s. Modré dveře ocenění Nadace České spořitelny, cenu Floccus.

Obec Louňovice každoročně přispívá Terapeutickému centru Modré dveře finančním darem na poskytování služeb.

Elena Nimčová

Kostely v našem okolí – kostel sv. Jakuba Většího v Rovné

Románský kostel sv. Jakuba v bývalé hornické obci Rovná patří k nejvýznamnějším stavebním památkám v našem kraji. Osada Rovná v údolí Jevanského potoka je dnes místní částí městečka Stříbrná Skalice. Tribunový kostel sv. Jakuba byl postaven v 2. polovině 12. století a byl kdysi součástí dřevěného dvorce. Na vzniku kostela se patrně podílel opat Silvestr z benediktinského kláštera v Sázavě nad Sázavou. Díky své umělecké výzdobě představuje kostel jednu z nejvzácnějších románských památek v Čechách.

Kostel je postaven z červeného pískovce, který se těžil v nedalekých Nučicích. Jde o neomítnutou jednolodní stavbu obdélníkového tvaru s apsidou. Původní dřevěná tribuna byla kdysi přístupna z lodi, která je zastřešena plochým stropem. K západní části lodi je přistavěna hranolová věž. Kostel byl upravován už v roce 1180, poprvé přestavěn byl roku 1240 v pozdně románském slohu. Na severní straně kostela je v úrovni prvního patra dochován malý zazděný portál, kterým se zřejmě vcházelo z dvorce přes lávku na emporu. Empora neboli tribuna, je vyvýšené místo v kostele, které sloužilo šlechtickým patronům kostela nebo řeholníkům, aby mohli sledovat bohoslužby a zároveň byli odděleni od ostatních věřících. Nad vnějším portálem je řada kamenných reliéfů se zvířecími motivy, které pocházejí z nejstarší fáze stavby. Apsidu zdobí původní dobře zachovaný obloučkový vlys. Později byl prolomen portál v západní stěně kostela, po přístavbě předsíně byl však také zazděn.

Svatý Jakub Větší je patronem horníků a Rovná byla kdysi místním centrem těžby stříbrné rudy.

Od 14. století byli patrony kostela například Ctibor ze Skalice (doloženo 1361-62) či Jan ze Střímelic (1393). Později získal Rovnou král Václav IV., který ji daroval svému bratranci Prokopovi. Papežský desátek platila obec od roku 1382. V 15. století je kostel doložen jako kostel farní pro obce Rovná, Roviny, Kožlí, Ráj a Bič. Majitelé Rovné se dále střídali, až roku 1525 připadla pánům ze Šelenberka a po bitvě na Bílé hoře získali obec majitelé černokosteleckého panství, páni z Lichtenštejna. V období rekatolizace byli místní kněží vyhnáni a mše sloužili až do roku 1715 benediktínští mniši ze Sázavského kláštera.

V 16. století probíhaly další stavební úpravy. Původní panská tribuna byla přestavěna na kruchtu. Roku 1708 byla přistavěna předsíň a sakristie. Věž v průčelí získala barokní nástavbu s cibulovitou bání. K věži bylo přistavěno šnekovité schodiště, horní část věže byla světle omítnuta . Další známá citlivá rekonstrukce kostela byla provedena v letech 1951-52, kdy byly zbourány některé pozdější přístavby a nestylové doplňky Po zbourání sakristie byl zazděn původní portál v přízemí a do kostela se vchází předsíní. V letech 1999-2001 byla opravena střecha a zajištěna statika stavby.

Jediné vnitřní zařízení, které se dochovalo z doby vzniku kostela, je kamenná románská mensa (oltářní stůl). Dále jsou zachovány varhany z 18. století, které pocházejí ze Sázavského kláštera. V roce 1785 byly po zrušení kláštera převezeny do kostela sv. Jana Nepomuckého ve Stříbrné Skalici. V roce 1847 byly zrekonstruovány Johanem Wiktorem a 1892 přestěhovány do Rovné. Poslední důkladná rekonstrukce byla provedena v letech 2010-2012.

V roce 1944 byly v interiéru kostela sv. Jakuba Většího objeveny nástěnné románské malby z 12. století. Následně byly zrestaurovány malířem Františkem Fišerou. Malby vznikly v průběhu dvou období. První etapa vznikla krátce po postavení kostela ve 12. století. Podle stylu a způsobu kresby byly zhotoveny dvěma malíři. Další malby byly vytvořeny až kolem roku 1240. V apsidě je obraz apoštolů s poprsím Krista uprostřed a legenda o sv. Jakubovi. Na severní a jižní straně lodi je christologický cyklus (scény z Kristova života) a na západní stěně legenda o sv. Mikuláši. Po přestavbě v roce 1708 vznikla na severní stěně lodi barokní freska sv. Norberta. Pod kruchtou najdeme méně jasný obraz zakladatele Sázavského kláštera, sv. Prokopa.

V roce 2012 byly v kostele instalovány dubové lavice, které vyrobili truhláři Roman Liška a Marek Sladký. Kostel byl po důkladné renovaci slavnostně otevřen 1. července 2012 a v loňském roce se do něj vrátil i zvon, který vysvětil kardinál Dominik Duka. Starý zvon byl zrekvírován k válečným účelům v roce 1916. Kostel je obklopen funkčním hřbitovem, ale pravidelné bohoslužby se zde už nekonají. Kostel je přístupný při prohlídkách s výkladem, během Noci kostelů, při benefičních koncertech a při koncertech konaných v rámci Stříbrnoskalického hudebního léta. Bohoslužby se zde konají pouze ve výroční den světce. V roce 2013 vyšla o historii kostela sv. Jakuba Většího v Rovné publikace (52 stran). dějiny kostela zpracovala Milena Hauserová, jeho výzdobu podrobně popsal Miroslav Šmied.

Božena Homolková

Dětský karneval

V sobotu 27. února se již tradičně konal dětský karneval v sále hotelu U sv. Huberta. Akci pořádal Obecní úřad Louňovice ve spolupráci s občanským sdružením Dadaft, které mělo na starosti program. Začínali jsme v půl třetí a zprvu to vypadalo, že účast nebude moc velká, děti s doprovodem rodičů a prarodičů se trousily postupně, ale nakonec se sešlo téměř 30 dětí v maskách a asi 60 dospělých. Masky byly rozličné, nejvíce byli zastoupeni čarodějové, čarodějnice, princezny a piráti. Mezi ty nejoriginálnější patřili vodníci, dinosaurus, myška, včelka či beruška. Nejmladšími účastníky byla asi roční dvojčata v maskách oblíbených postaviček Boba a Bobka. Program karnevalu byl bohatý, animace byla pod taktovkou dětí z Letní herecké letní školy Praha, pěvecká vystoupení se střídala s ukázkami moderních i klasických tanců a soutěžemi. Děti se učily zatancovat mazurku, zpívaly na mikrofon, vyzkoušely si módní přehlídku a casting. Do soutěže se zapojili i tatínci, kteří závodili v co nejrychlejším snědení tatranky. O rozruch se během karnevalu postaral velký hnědý pes, který v nestřežený okamžik vběhl do sálu a chtěl se zapojit do soutěží. Po chvilce přiběhla překvapená majitelka, která ho smutného odvedla pryč. Při závěrečné diskotéce se k tanci připojili i někteří rodiče. Karnevalové odpoledne si všichni moc užili a určitě už se těší na další akce v Louňovicích.

Ivana Hřebcová, Martina Staňková

ROZHOVOR
s Hanou Holoubkovou

Hana Holoubková se do historie naší obce zapsala svojí mnohaletou činností v zastupitelstvu obce Louňovice. Před nedávnem oslavila krásné kulaté životní jubileum a při této příležitosti jsme jí položili několik otázek.

Od kdy jsi v Louňovicích?

Narodila jsem se tady, v tomto domě, a celý život tu bydlím. Jsem jedna z málalouňovických občanů, kteří mají místo narození přímo v Louňovicích.

Kam jsi chodila do školy?

Mateřskou školu jsem ještě zažila v první budově v Louňovicích v č. p. 142 (bývalá vila Fišerových), následovala základní škola v Mukařově a poté jsem vystudovala zahraniční obchod na Obchodní akademii Edvarda Beneše v Praze.

A jak šel život dál?

Moje pracovní kariéra byla velmi pestrá. Po ukončení studií jsem pracovala jako cizojazyčná korespondentka v Pragoexportu. Potom jsem přešla do redakce čtrnáctideníku Doba, kde jsem se sešla s mnohými známými redaktory. Podotýkám, že časopis Doba se lišil to časopisu Nová doba. Náš časopis Doba byl v roce 1969 v období začínající normalizace zrušen a redakce rozpuštěna. Poté jsem pracovala tak trochu tajně v ČTK v redakci Made in Publicity, a to až do mého prvního těhotenství. Když děti trochu odrostly, nastoupila jsem jako učitelka do Mateřské školy Louňovice. Odsud jsem ale byla pro „politickou nespolehlivost" propuštěna. Pracovala jsem pak na ekonomickém úseku Jednoty Říčany. Poté jsem přešla do Výzkumného ústavu bezpečnosti práce a nakonec jsem pracovala ve Výzkumném ústavu živočišné výroby v Uhříněvsi. No a tam jsem v roce 1994 ukončila svoji kariéru a odešla do invalidního důchodu.

Úplně nečinná jsi ale nezůstala.

Rok 1989, Sametovou revoluci v listopadu a veškeré dění po ní jsem prožívala velmi intenzivně a s nadšením. Aktivně jsem se hned zapojila do hnutí Občanského fóra, do organizování společenských akcí, do příprav voleb do nového zastupitelstva. Naše pozvání do Louňovic přijali významné osobnosti, diskutovali jsme o politickém dění s Jiřím Dědečkem či Honzou Nedvědem na jejich koncertech v Louňovicích, ale i s Janem Vidimem, členem Poslanecké sněmovny, nebo se zástupci Okresního národního výboru Praha-východ.

Politika mne vždycky bavila, tak jsem se zapojila i do veřejného života v obci. V roce 1989 jsem byla spoluzakladatelkou Občanského fóra. Ráda na tyto chvíle vzpomínám, protože jsme tam pracovali s nadšením a šlo nám především o myšlenku. Později se ale ke hnutí přidali lidé, kterým šlo o to někam se vyšplhat a o zisk.

Na podzim roku 1990 proběhly první svobodné volby do zastupitelstev obcí. Kandidovala jsi?

Ano, a hned v roce 1990 jsem byla do zastupitelstva zvolena a ustanovena jako zástupce starosty: Zastupovala jsem obec v okresním shromáždění Občanského fóra. Vedla jsem komisi veřejného pořádku a řešila mezilidské (sousedské) vztahy v obci. Jako všude, tak i u nás se vyskytli a vyskytují lidé, kteří znepříjemňují život svým sousedům, jsou to věční „sudiči". Myslím si, že opozice je dobrá a nutná, ale nesmí přerůst do nenávistných rozměrů.

Jako zastupitelka obce a místostarostka jsem působila po dobu čtyř volebních období, to je 16 let.

Ráda na tuto činnost vzpomínám především proto, že v zastupitelstvu se sešli lidé, kteří se dokázali pohádat, ale pak spolu táhnout za jeden provaz. A dokázali jsme toho za tu dobu hodně. Naše obec se rozrostla a stala se moderní, čistší a lidem se tady lépe žije.

Co dělají tvoji synové?

Nejstarší Ondřej vyrábí a opravuje hudební nástroje a již druhé volební období je členem louňovického zastupitelstva. Prostřední syn Jiří je moderátorem Českého rozhlasu Dvojka. Lidi ho spíše znají jak dlouholetého člena Spirituál kvintetu. Hodně koncertuje také se svojí kapelou Jiří Holoubek Trio. Nejmladší Štěpán je výtvarník a cestovatel. Třeba s jeho dřevěným mlokem se můžete setkat na turistické trase Po stopách kameníků.

Jaké máš v životě radosti?

Mojí oporou je rodina. Hlavně manžel, který mě podržel při mých problémech v práci i ve veřejném životě, ale hlavně při mých velkých zdravotních komplikacích, které mě potkaly. Jsme spolu už 44 let. A mojí největší současnou radostí jsou všechna moje vnoučata. S těmi se nyní nejvíc potěším.

Dříve jsem ráda malovala, ale dnes už mi to nejde. Stále jsem vášnivá čtenářka. A nesmím zapomenout na krásné chvíle na chatě na Kokořínsku, kde vždy nalézám pohodu a klid.

Člověk musí hledat radosti v životě, a dokud je soběstačný, není žádné zle.

Marie Boudová a Roman Čížek

Vánoční besídka dětí z Mateřské školy

TŘÍDA RYBIČEK >

TŘÍDA ŽELVIČEK

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Mariana Procházková, Josef Řehák, Eva Uzlová. Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 173